

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 359/2002 af 12. februar 2002 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 for så vidt angår anvendelsen af ENS 95 ved fastsættelsen af medlemsstaternes bidrag til de momsbaseede egne indtægter** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 360/2002 af 27. februar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 3
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 361/2002 af 27. februar 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 936/97 om åbning og fordeling af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffelkød** 5
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 362/2002 af 27. februar 2002 om niende ændring af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan og om ophævelse af forordning (EF) nr. 337/2000** 6
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 363/2002 af 27. februar 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 1608/2000 om overgangsforanstaltninger i afventning af de endelige gennemførelsesforanstaltninger vedrørende Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin** 7
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 364/2002 af 26. februar 2002 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer** 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 365/2002 af 27. februar 2002 om udstedelse af licenser til import af ris, som både har oprindelse i AVS og OLT, for ansøgninger, der er forelagt de ti første hverdage i februar 2002 efter forordning (EF) nr. 2603/97 12
- Kommissionens forordning (EF) nr. 366/2002 af 27. februar 2002 om fastsættelse af importtold for ris 14

Kommissionens forordning (EF) nr. 367/2002 af 27. februar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie	17
* Kommissionens direktiv 2002/17/EF af 21. februar 2002 om ændring af direktiv 90/128/EØF om plastmaterialer og -genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler ⁽¹⁾	19

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

2002/174/EF:

* Kommissionens beslutning af 3. maj 2000 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og med EØS-aftalen (Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89) (Sag nr. COMP/M.1693 — Alcoa/Reynolds) ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 1176)	25
---	----

2002/175/EF:

* Kommissionens henstilling af 22. februar 2002 om ændring af henstilling 98/195/EF om samtrafik på et liberaliseret telemarked, senest ændret ved henstilling 2000/263/EF (del 1 — samtrafiktakster) ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 561)	56
--	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 359/2002
af 12. februar 2002
om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 for så vidt angår anvendelsen af ENS 95 ved
fastsættelsen af medlemsstaternes bidrag til de momsaserede egne indtægter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det fastsættes i artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionsregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab ⁽³⁾, at med henblik på budget og egne indtægter er det det europæiske national- og regionalregnskabssystem (ENS), 2. udgave, der er det gældende europæiske nationalregnskabssystem, jf. Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 ⁽⁴⁾, så længe afgørelse 94/728/EF, Euratom ⁽⁵⁾ er i kraft.
- (2) Data i henhold til ENS, 2. udgave, er ikke længere til rådighed på det detaljeringsniveau, der kræves ved beregning af de momsaserede egne indtægter.
- (3) Dette har ikke betydning for de procedurer, der er vedtaget med henblik på fastsættelse af de BNI-baserede egne indtægter.
- (4) Det er tilrådeligt at anvende de bedst tilgængelige statistiske data ved beregning af medlemsstaternes budgetbidrag.
- (5) Anvendelsen af data baseret på det nye europæiske national- og regionalregnskabssystem (ENS 95) med henblik på beregning af de momsaserede egne indtægter har ingen indvirkning på de samlede egne indtægter og den indbyrdes fordeling mellem medlemsstaterne.
- (6) Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽⁶⁾, er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 3 i afgørelsen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 8 i forordning (EF) nr. 2223/96 indsættes følgende stykke:

»1a. Ved beregning af de momsaserede egne indtægter og uanset stk. 1 kan medlemsstaterne anvende data baseret på det nye europæiske national- og regionalregnskabssystem (ENS 95), så længe afgørelse 94/728/EF, Euratom er i kraft.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 266.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 3.4.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 16.7.2001 (EFT C 307 af 31.10.2001, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 12.12.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 995/2001 (EFT L 139 af 23.5.2001, s. 3).

⁽⁴⁾ EFT L 155 af 7.6.1989, s. 1. Ophævet og erstattet af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 293 af 12.11.1994, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 360/2002
af 27. februar 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0702 00 00	052	144,8	
	204	146,5	
	212	143,5	
	624	212,2	
	999	161,8	
0707 00 05	052	189,7	
	068	130,1	
	624	237,7	
	628	171,8	
0709 10 00	999	182,3	
	220	223,0	
0709 90 70	999	223,0	
	052	159,3	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	204	75,7	
	999	117,5	
	052	53,4	
	204	48,6	
	212	54,8	
	220	56,3	
	421	29,6	
0805 20 10	508	22,3	
	600	59,5	
	624	60,8	
	999	48,2	
	204	77,7	
	999	77,7	
	0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	64,1
204		96,2	
528		97,8	
600		108,4	
624		86,5	
662		27,1	
999		80,0	
052		55,2	
600		49,6	
0805 50 10	999	52,4	
	060	41,6	
	388	126,2	
	400	121,8	
	404	93,5	
	508	101,1	
	528	82,8	
	720	122,8	
	728	130,0	
	999	102,5	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	89,1
		400	107,1
512		84,5	
528		80,3	
720		116,7	
999		95,5	
0808 20 50			

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 361/2002**af 27. februar 2002****om ændring af forordning (EF) nr. 936/97 om åbning og fordeling af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffelkød**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret Kommissionens ved forordning (EF) nr. 2345/2001⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 936/97 af 27. maj 1997 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffelkød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 134/1999⁽⁴⁾, særlig artikel 7, stk. 2, og

ud fra følgende betragtning:

Canada har udpeget et nyt organ, som udsteder ægthedsattester. Bilag II til forordning (EF) nr. 936/97 bør derfor ændres —

Artikel 1

I bilag II til forordning (EF) nr. 936/97 ændres organet »Food Production and Inspection Branch — Agriculture Canada, Direction Générale Production et Inspection des Aliments — Agriculture Canada« til »Canadian Food Inspection Agency — Government of Canada/Agence Canadienne d'inspection des aliments — Gouvernement du Canada«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 137 af 28.5.1997, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 17 af 22.1.1999, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 362/2002

af 27. februar 2002

om niende ændring af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan og om ophævelse af forordning (EF) nr. 337/2000

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 ⁽¹⁾ af 6. marts 2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan og om ophævelse af forordning (EF) nr. 337/2000 ⁽²⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 105/2002, særlig artikel 10, stk. 1, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EF) nr. 467/2001 bemyndiges Kommissionen til at ændre bilag I på grundlag af afgørelser truffet af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd eller Taliban-Sanktionskomitéen.
- (2) Bilag I til forordning (EF) nr. 467/2001 indeholder listen over personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af midler i henhold til nævnte forordning.
- (3) FN's Sikkerhedsråd besluttede den 15. januar 2002 at fjerne Ariana Airlines fra listen over enheder og organer, der er omfattet af de foranstaltninger, der blev indført ved resolution 1267, afsnit 4 (b), og bilag I bør derfor ændres tilsvarende.
- (4) Taliban-Sanktionskomitéen besluttede den 24. januar 2002 at fjerne fire afghanske banker fra listen over enheder, der er omfattet af de foranstaltninger, der blev

indført ved resolution 1267, afsnit 4 (b), og bilag I bør derfor ændres tilsvarende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 467/2001 fjernes følgende enheder fra bilag I:

- Afghan Export Bank
- Agricultural Development Bank of Afghanistan (ADB), Det Forenede Kongerige
- Banke Millie Afghan (alias Afghan National Bank, alias Bank E. Millie Afghan), Jada Ibn Sina, Kabul, Afghanistan, og alle andre afdelinger af Banke Millie Afghan
- Export Promotion Bank of Afghanistan
- Ariana Afghan Airlines (tidligere Bakhtar Afghan Airlines), Afghan Authority Building, PO Box 76, Ansari Watt, Kabul, Afghanistan, og alle andre afdelinger af Ariana Afghan Airlines
Ariana Afghan Airlines' konto i Citibank, New Delhi, Indien
Ariana Afghan Airlines' konto i Punjab National Bank, New Delhi, Indien.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Christopher PATTEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 67 af 9.3.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 17 af 19.1.2002, s. 52.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 363/2002

af 27. februar 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 1608/2000 om overgangsforanstaltninger i afventning af de endelige gennemførelsesforanstaltninger vedrørende Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2585/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 80, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 1608/2000 af 24. juli 2000 om overgangsforanstaltninger i afventning af de endelige gennemførelsesforanstaltninger vedrørende Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2352/2001 ⁽⁴⁾, er anvendelsen af visse bestemmelser i Rådets forordninger, som blev ophævet ved artikel 81 i forordning (EF) nr. 1493/1999, blevet forlænget indtil den 28. februar 2002 i afventning af færdiggørelsen og vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltningerne til den pågældende forordning. Vedtagelsen af disse gennemførelsesforanstaltninger vil ikke være helt afsluttet den 28. februar 2002. Nogle af de bestemmelser i Rådets forordninger, som blev ophævet ved artikel 81 i forordning (EF) nr. 1493/1999, bør derfor kunne anvendes i endnu en kort periode.
- (2) Den ekstra overgangsperiode er ikke til hinder for, at hovedparten af reformen af den fælles markedsordning for vin kan iværksættes på den af Rådet fastsatte dato, da de vigtigste punkter i de emneområder, der omhandles i de pågældende forordninger, allerede er fastlagt i forordning (EF) nr. 1493/1999 eller i allerede vedtagne gennemførelsesforordninger.

- (3) Det er gået langsommere med vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltninger på nogle områder end på andre, specielt med hensyn til beskrivelse, betegnelse, præsentation og beskyttelse af visse vinavlsprodukter, fordi de spørgsmål, Rådet behandler i den forbindelse, er meget komplicerede og følsomme, og fordi de foranstaltninger, der vedtages, vil få direkte konsekvenser for de erhvervsdrivende i Fællesskabet og tredjelande. Af hensyn til den endelige vedtagelse af disse foranstaltninger bør der derfor fastsættes en ekstra overgangsperiode på dette område.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1608/2000 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1 ændres datoen »den 28. februar 2002« til »den 30. april 2002«.
- 2) I artikel 3 ændres datoen »den 28. februar 2002« til »den 30. april 2002«.
- 3) I bilagets del B ændres datoen »den 28. februar 2002« til »den 30. april 2002«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 345 af 29.12.2001, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 185 af 25.7.2000, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 47.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 364/2002**af 26. februar 2002****om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 993/2001 ⁽⁴⁾, særlig artikel 173, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 173-177 i forordning (EØF) nr. 2454/93 skal Kommissionen fastsætte periodiske enhedsværdier for de varer, der er anført i grupperingen i forordningens bilag 26.

- (2) Anvendelsen af de regler og kriterier, som er fastsat i ovennævnte artikler, på de oplysninger, der er blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 173, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fører til fastsættelse af enhedsværdier for de pågældende varer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De enhedsværdier, der er nævnt i artikel 173, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fastsættes som angivet i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 141 af 28.5.2001, s. 1.

BILAG

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Nye kartofler 0701 90 50	49,42	367,28	452,39	30,23
1.30	Spiseløg (bortset fra sætteløg) 0703 10 19	39,91	296,60	365,32	24,41
1.40	Hvidløg 0703 20 00	168,27	1 250,68	1 540,50	102,93
1.50	Porrer ex 0703 90 00	111,89	831,62	1 024,33	68,44
1.60	Blomkål 0704 10 00	55,28	410,87	506,08	33,81
1.80	Hvidkål og rødkål 0704 90 10	65,83	489,28	602,66	40,27
1.90	Broccoli (Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	61,43	456,58	562,38	37,58
1.100	Kinakål ex 0704 90 90	56,49	419,86	517,15	34,55
1.110	Hovedsalat 0705 11 00	90,36	671,60	827,23	55,27
1.130	Gulerødder ex 0706 10 00	60,94	452,94	557,89	37,28
1.140	Radiser ex 0706 90 90	100,50	746,97	920,06	61,48
1.160	Ærter (Pisum sativum) 0708 10 00	394,67	2 933,37	3 613,10	241,42
1.170	Bønner:				
1.170.1	Bønner (Vigna-arter, Phaseolus-arter) ex 0708 20 00	210,91	1 567,57	1 930,82	129,01
1.170.2	Bønner (Phaseolus ssp., vulgaris var. Compressus Savi) ex 0708 20 00	202,62	1 505,97	1 854,95	123,94
1.180	Valskbønner ex 0708 90 00	157,74	1 172,40	1 444,08	96,49
1.190	Artiskokker 0709 10 00	—	—	—	—
1.200	Asparges:				
1.200.1	— Grønne ex 0709 20 00	627,65	4 665,03	5 746,04	383,94
1.200.2	— Andre tilfælde ex 0709 20 00	439,81	3 268,89	4 026,37	269,03
1.210	Auberginer 0709 30 00	128,58	955,66	1 177,12	78,65

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
1.220	Bladselleri (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>Dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	96,95	720,58	887,56	59,30
1.230	Kantareller 0709 51 30	744,83	5 535,95	6 818,77	455,61
1.240	Sød peber 0709 60 10	189,09	1 405,43	1 731,11	115,67
1.270	Søde kartofler, hele, friske (bestemt til menneskeføde) 0714 20 10	78,88	586,25	722,10	48,25
2.10	Spiselige kastanjer (<i>Castanea</i> -arter), friske ex 0802 40 00	176,48	1 311,69	1 615,64	107,95
2.30	Ananas, friske ex 0804 30 00	92,40	686,77	845,91	56,52
2.40	Avocadoer, friske ex 0804 40 00	107,39	798,18	983,13	65,69
2.50	Guvabær og mango, friske ex 0804 50 00	101,85	756,99	932,41	62,30
2.60	Appelsiner, friske:				
2.60.1	— Blod- og halvblodappelsiner 0805 10 10	—	—	—	—
2.60.2	— Navels, Naveliner, Navelater, Salustianer, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner 0805 10 30	—	—	—	—
2.60.3	— Andre varer 0805 10 50	—	—	—	—
2.70	Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), friske; klementiner, wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter, friske:				
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 10	69,67	517,82	637,81	42,62
2.70.2	— Monreales og satsumas ex 0805 20 30	77,90	578,99	713,16	47,65
2.70.3	— Mandariner og wilkings ex 0805 20 50	77,90	578,99	713,16	47,65
2.70.4	— Tangeriner og andre varer ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	69,21	514,40	633,60	42,34
2.85	Limefrugter (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>), friske ex 0805 30 90 ex 0805 90 00	107,05	795,67	980,05	65,48
2.90	Grapefrugter, friske:				
2.90.1	— Hvide ex 0805 40 00	57,13	424,66	523,06	34,95
2.90.2	— Lyserøde ex 0805 40 00	64,16	476,83	587,33	39,24

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
2.100	Druer til spisebrug 0806 10 10	168,35	1 251,23	1 541,17	102,98
2.110	Vandmeloner 0807 11 00	72,82	541,23	666,65	44,54
2.120	Meloner (bortset fra vandmeloner):				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (herunder Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (herunder Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	87,07	647,16	797,13	53,26
2.120.2	— Andre varer ex 0807 19 00	178,64	1 327,78	1 635,45	109,28
2.140	Pærer				
2.140.1	Pærer — Nashi (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Pærer — Ya (<i>Pyrus bretschneideri</i>) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	Andre varer ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Abrikoser ex 0809 10 00	322,53	2 397,22	2 952,72	197,29
2.160	Kirsebær 0809 20 95 0809 20 05	576,44	4 284,41	5 277,22	352,61
2.170	Ferskener 0809 30 90	302,54	2 248,61	2 769,66	185,06
2.180	Nektariner ex 0809 30 10	162,86	1 210,46	1 490,96	99,62
2.190	Blommer 0809 40 05	149,64	1 112,18	1 369,90	91,53
2.200	Jordbær 0810 10 00	223,32	1 659,86	2 044,49	136,61
2.205	Hindbær 0810 20 10	848,90	6 309,45	7 771,51	519,27
2.210	Frugter af <i>Vaccinium myrtillus</i> (blåbær) 0810 40 30	1 598,12	11 878,03	14 630,47	977,57
2.220	Kiwifrugter (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.) 0810 50 00	127,40	946,90	1 166,32	77,93
2.230	Granatæbler ex 0810 90 85	154,14	1 145,66	1 411,14	94,29
2.240	Kakifrugter (dadelblommer) (herunder Sharon-frugter) ex 0810 90 85	250,67	1 863,12	2 294,86	153,34
2.250	Litchiblonner ex 0810 90 30	165,12	1 227,24	1 511,63	101,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 365/2002**af 27. februar 2002****om udstedelse af licenser til import af ris, som både har oprindelse i AVS og OLT, for ansøgninger, der er forelagt de ti første hverdage i februar 2002 efter forordning (EF) nr. 2603/97**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab («associeringsafgørelse») ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2603/97 af 16. december 1997 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen for import af ris med oprindelse i AVS-staterne samt i de oversøiske lande og territorier (OLT) ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 174/2002 ⁽³⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2603/97 beslutter Kommissionen senest ti dage efter udløbet af fristen for medlemsstaternes fremsendelse af meddelelserne, i hvilket omfang de indgivne ansøgninger kan imødekommes og fastsætter, hvilke mængder der er til rådighed under den følgende tranche.
- (2) I henhold til artikel 8, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EF) nr. 2603/97 er fristen for forelæggelse af licensansøgningerne for januar 2002 blevet udsat til de ti første

arbejdsdage i februar 2002 for import af ris, som både har oprindelse i AVS og OLT.

- (3) En gennemgang af de mængder, der er indsendt ansøgninger for under første tranche i 2002, viser, at der bør udstedes licenser for de mængder, der er anført i ansøgningerne, eventuelt korrigeret med nedsættelsesprocent-satserne i bilaget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For de ansøgninger om importlicenser for ris, der er indgivet de ti første arbejdsdage i februar 2002 efter forordning (EF) nr. 2603/97 og meddelt Kommissionen, udstedes der licenser for de mængder, der er anført i ansøgningerne, eventuelt korrigeret med nedsættelsesprocent-satserne i bilaget.
2. De disponible mængder i henhold til følgende tranche er fastsat i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1.
⁽²⁾ EFT L 351 af 23.12.1997, s. 22.
⁽³⁾ EFT L 30 af 31.1.2002, s. 33.

BILAG

Nedsættelsesprocentsatser for de mængder, der er ansøgt om for tranchen for februar 2002, og de mængder, der er disponible for den følgende tranche:

Oprindelse	Nedsættelse (%)		Mængde, der er disponibel for tranchen for maj 2002 (tons)	
	De Nederlandske Antiller og Aruba	Mindst udviklede OLT	De Nederlandske Antiller og Aruba	Mindst udviklede OLT
OLT (artikel 6) — KN-koder 1006	25,0335	—	—	45,010

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 366/2002
af 27. februar 2002
om fastsættelse af importtold for ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
 under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1503/96 af 29. juli 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 for så vidt angår importtold for ris ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2831/98 ⁽⁴⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 11 i forordning (EF) nr. 3072/95 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsene i den fælles toldtarif. For de produkter, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel, er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, på importtidspunktet, forhøjet med en vis procent, alt efter om det drejer sig om afskallet eller sleben ris og med fradrag af importprisen, for så vidt denne sats ikke overstiger satsene i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3072/95 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller på Fællesskabets importmarked for dette produkt.

- (3) I forordning (EF) nr. 1503/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 3072/95, for så vidt angår importtold for ris.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering fra den referencekilde, der er fastsat i artikel 5 til forordning (EF) nr. 1503/96 i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden.
- (6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1503/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilagene til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for ris som omhandlet i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 3072/95 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 25.

BILAG I

Fastsættelse af importtolden for ris og brudris

(EUR/t)

KN-kode	Importtold ⁽¹⁾				
	Tredjelande (undtagen AVS-stater og Bangladesh) ⁽²⁾	AVS-stater ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati Indien og Pakistan ⁽⁵⁾	Egypten ⁽⁶⁾
1006 10 21	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	249,91	83,13	120,62		187,43
1006 20 13	249,91	83,13	120,62		187,43
1006 20 15	249,91	83,13	120,62		187,43
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	249,91	83,13	120,62		187,43
1006 20 94	249,91	83,13	120,62		187,43
1006 20 96	249,91	83,13	120,62		187,43
1006 20 98	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(7)	41,18	(7)		96,00

⁽¹⁾ Importtolden for ris med oprindelse i AVS-staterne anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 1706/98 (EFT L 215 af 1.8.1998, s. 12) og Kommissionens forordning (EF) nr. 2603/97 (EFT L 351 af 23.12.1997, s. 22), som ændret.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 1706/98 opkræves ingen importtold ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet i det oversøiske franske departement Réunion.

⁽³⁾ Importtolden for indførsel af ris i det oversøiske franske departement Réunion er fastlagt i artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3072/95.

⁽⁴⁾ Importtolden for ris, med undtagelse af brudris (KN-kode 1006 40 00), med oprindelse i Bangladesh anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 3491/90 (EFT L 337 af 4.12.1990, s. 1) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 862/91 (EFT L 88 af 9.4.1991, s. 7), som ændret.

⁽⁵⁾ Indførsel af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT) er fritaget for importtold i henhold til artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF (EFT L 263 af 19.9.1991, s. 1), som ændret.

⁽⁶⁾ Importtolden for afskallet ris af sorten Basmati med oprindelse i Indien og Pakistan nedsættes med 250 EUR/t (artikel 4a i forordning (EF) nr. 1503/96, som ændret).

⁽⁷⁾ Told ifølge den fælles toldtarif.

⁽⁸⁾ Importtolden for ris med oprindelse i og hidrørende fra Egypten anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 2184/96 (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 1) og Kommissionens forordning (EF) nr. 196/97 (EFT L 31 af 1.2.1997, s. 53).

BILAG II

Beregning af importtolden for ris

	Uafskallet	Indica-arter		Japonica-arter		Brudris
		Afskallet	Sleben	Afskallet	Sleben	
1. Importtold (EUR/ton)	(¹)	264,00	416,00	249,91	416,00	(¹)
2. Beregningslementer						
a) Pris cif ARAG (EUR/ton)	—	261,09	276,43	310,99	301,17	—
b) Pris fob (EUR/ton)	—	—	—	276,44	266,62	—
c) Skibsfragt (EUR/ton)	—	—	—	34,55	34,55	—
d) Kilde	—	USDA og operatører	USDA og operatører	Operatører	Operatører	—

(¹) Told ifølge den fælles toltarif.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 367/2002
af 27. februar 2002
om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
 under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Såfremt priserne i Fællesskabet ligger over verdensmarkedspriserne, kan forskellen mellem disse priser i henhold til artikel 3 i forordning nr. 136/66/EØF ved udførsel af olivenolie til tredjelande udlignes ved en restitution.
- (2) Bestemmelserne for fastsættelse og ydelse af eksportrestitutionerne ved olivenolie er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 616/72⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2962/77⁽⁴⁾.
- (3) I henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 136/66/EØF skal restitutionen være den samme for hele Fællesskabet.
- (4) I henhold til artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 136/66/EØF skal restitutionen fastsættes under hensyntagen til situationen og udviklingstendenserne for priserne på olivenolie og de disponible mængder på Fællesskabets marked og for priserne på olivenolie på verdensmarkedet. Såfremt situationen på verdensmarkedet imidlertid ikke gør det muligt at fastslå de gunstigste noteringer for olivenolie, kan der dog tages hensyn til prisen på dette marked for de vigtigste konkurrerende vegetabiliske olier og til den forskel, der i en repræsentativ periode konstateres mellem denne pris og prisen på olivenolie. Restitutionsbeløbet kan ikke overstige forskellen mellem prisen på olivenolie i Fællesskabet og på verdensmarkedet,

eventuelt justeret med omkostningerne ved at eksportere produktet til verdensmarkedet.

- (5) I medfør af artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, litra b), i forordning nr. 136/66/EØF kan det bestemmes, at restitutionen fastsættes ved licitation. Licitationen vedrører restitutionsbeløbet og kan begrænses til visse modtagerlande, mængder, kvaliteter og præsentationer.
- (6) I henhold til artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 136/66/EØF kan restitutionen for olivenolie fastsættes på forskellige niveauer alt efter bestemmelsesstedet, når verdensmarkedssituationen eller de særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt.
- (7) Restitutionen skal fastsættes mindst én gang om måneden. Hvis det er påkrævet, kan den ændres i mellemtiden.
- (8) Anvendelse af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for olivenolie og især på prisen for olivenolie inden for Fællesskabet og på markederne i tredjelande og i Grækenland fører til at fastsætte restitutionerne til de i bilaget angivne beløb.
- (9) Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel til tredjelande af de i artikel 1, stk. 2, litra c), i forordning nr. 136/66/EØF nævnte produkter fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 201 af 26.7.2001, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 78 af 31.3.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 348 af 30.12.1977, s. 53.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

Produktkode	Destination	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1509 10 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 10 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2002/17/EF

af 21. februar 2002

om ændring af direktiv 90/128/EØF om plastmaterialer og -genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 89/109/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 3,

efter høring af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På grundlag af nye oplysninger, som Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler råder over, kan visse monomerer, som midlertidigt er tilladt på nationalt plan, samt andre monomerer, som der efter vedtagelsen af Kommissionens direktiv 90/128/EØF af 23. februar 1990 om plastmaterialer og -genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler ⁽²⁾, senest ændret ved direktiv 2001/62/EF ⁽³⁾, er blevet anmodet om benyttelse af, optages på fællesskabslisten over tilladte stoffer i bilag II til direktiv 90/128/EØF.
- (2) Bilag III til direktiv 90/128/EØF indeholder en ufuldstændig liste over additiver, som kan anvendes til fremstilling af plastmaterialer og -genstande. Denne liste bør revideres, idet der indsættes andre additiver, som Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har foretaget en evaluering af.
- (3) For visse stoffers vedkommende bør de restriktioner, der allerede er fastsat på fællesskabsplan, ændres på grundlag af de foreliggende oplysninger.
- (4) Den eksisterende liste over additiver er ufuldstændig, idet den ikke omfatter alle stoffer, der for øjeblikket er tilladt i en eller flere medlemsstater. Sådanne stoffer er således fortsat underkastet nationale bestemmelser, dog kun indtil der træffes en afgørelse om optagelse på fællesskabslisten.
- (5) Dette direktiv opstiller kun specifikationer for nogle få stoffer. For de øvrige stoffer, hvortil specifikationer kan være nødvendige, vil reglerne herfor fortsat findes i den

nationale lovgivning, dog kun indtil der træffes en afgørelse på fællesskabsplan.

- (6) Direktiv 90/128/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (7) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Levnedsmiddelkomité —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag II, III, V og VI til direktiv 90/128/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 28. februar 2003 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser på en sådan måde, at:

- a) handel med og anvendelse af plastmaterialer og -genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler tillades fra den 1. marts 2003, hvis de er i overensstemmelse med dette direktiv
- b) fremstilling og import i Fællesskabet af plastmaterialer og -genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler forbydes fra den 1. marts 2004, hvis de ikke er i overensstemmelse med dette direktiv. Dog skal medlemsstaterne fra den 1. marts 2003 forbyde fremstilling og import i Fællesskabet af materialer og genstande, der indeholder divinylbenzen, og som ikke overholder restriktionerne i dette direktiv.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 38.

⁽²⁾ EFT L 75 af 21.3.1990, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 221 af 17.8.2001, s. 18.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilagene til direktiv 90/128/EØF foretages følgende ændringer:

1) I bilag II foretages følgende ændringer:

a) Punkt 8 ændres således:

i) Definitionen af QM(T) affattes således:

»QM(T) = Største tilladte restmængde af stoffet i materialet eller genstanden udtrykt som total mængde anført funktionel gruppe eller stof. I forbindelse med dette direktiv bestemmes mængden af stoffet i materialet eller genstanden ved hjælp af en valideret analysemetode. Findes en sådan metode endnu ikke, kan der benyttes en analysemetode, som fungerer hensigtsmæssigt ved den angivne grænse, indtil en valideret metode er blevet udviklet.«

ii) Efter QM(T) indsættes følgende:

»QMA = Den største tilladte restmængde af stoffet i materialet eller genstanden udtrykt som mg/6 dm² af overfladen, der er i berøring med levnedsmidler. I forbindelse med dette direktiv bestemmes mængden af stoffet på overfladen af materialet eller genstanden ved hjælp af en valideret analysemetode. Findes en sådan metode endnu ikke, kan der benyttes en analysemetode, som fungerer hensigtsmæssigt ved den angivne grænse, indtil en valideret metode er blevet udviklet.

QMA(T) = Den største tilladte restmængde af stoffet i materialet eller genstanden udtrykt som mg total mængde anført funktionel gruppe eller stof pr. 6 dm² af overfladen, der er i berøring med levnedsmidler. I forbindelse med dette direktiv bestemmes mængden af stoffet på overfladen af materialet eller genstanden ved hjælp af en valideret analysemetode. Findes en sådan metode endnu ikke, kan der benyttes en analysemetode, som fungerer hensigtsmæssigt ved den angivne grænse, indtil en valideret metode er blevet udviklet.«

iii) Definitionen af SMG og SMG(T) affattes således:

»SMG = Specifik migrationsgrænse i levnedsmiddel eller levnedsmiddelsimulator, medmindre andet er anført. I forbindelse med dette direktiv bestemmes stoffets specifikke migration ved hjælp af en valideret analysemetode. Findes en sådan metode endnu ikke, kan der benyttes en analysemetode, som fungerer hensigtsmæssigt ved den angivne grænse, indtil en valideret metode er blevet udviklet.

SMG(T) = Specifik migrationsgrænse i levnedsmiddel eller levnedsmiddelsimulator udtrykt som total mængde anført funktionel gruppe eller stof. I forbindelse med dette direktiv bestemmes stoffernes specifikke migration ved hjælp af en valideret analysemetode. Findes en sådan metode endnu ikke, kan der benyttes en analysemetode, som fungerer hensigtsmæssigt ved den angivne grænse, indtil en valideret metode er blevet udviklet.«

b) Afsnit A ændres således:

i) Følgende monomerer og andre udgangsstoffer indsættes:

REF- nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
13620	10043-35-3	Borsyre	SMG(T) = 6 mg/kg (23) (udtrykt som bor), jf. dog Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32)
16650	00127-63-9	Diphenylsulfon	SMG(T) = 3 mg/kg (25)
18897	16712-64-4	6-Hydroxy-2-naphthoesyre	SMG = 0,05 mg/kg
18898	103-90-2	N-(4-Hydroxyphenyl) acetamid	Kun til brug som flydende krystaller og bag et beskyttende lag af flerlagsplast
22332	28679-16-5	Blanding af (40 % w/w) 2,2,4-Trimethylhexan-1,6-Diisocyanat og (60 % w/w) 2,4,4-Trimethylhexan-1,6-Diisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)

ii) For følgende monomerer og andre udgangsstoffer affattes teksten i kolonnen »Restriktioner og/eller specifikationer« således:

REF-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
13510	01675-54-3	2,2-Bis(4-Hydroxyphenyl)propan-Bis(2,3-epoxypropyl)ether (= Badge)	I henhold til Kommissionens direktiv 2002/16/EF af 20. februar 2002 om anvendelse af bestemte epoxyderivater i materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler (EFT L 51 af 22.2.2002, s. 27)
13560	05124-30-1	Bis(4-isocyanatocyclohexyl)methan	Se »Dicyclohexylmethan 4,4'-diisocyanat«
14650	00079-38-9	Chlortrifluoroethylen	QMA = 0,5 mg/6 dm ²
14950	03173-53-3	Cyclohexylisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)
15700	05124-30-1	Dicyclohexylmethan-4,4'-diisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)
16240	00091-97-4	3,3'-Dimethyl-4,4'-diisocyanatobiphenyl	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)
16570	04128-73-8	Diphenylether-4,4'-diisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)
16600	05873-54-1	Diphenylmethan-2,4'-diisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)
16630	00101-68-8	Diphenylmethan-4,4'-diisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)
18640	00822-06-0	Hexamethylendiisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)
19110	04098-71-9	1-Isocyanato-3-Isocyanatomethyl-3,5,5-trimethylcyclohexan	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)
22420	03173-72-6	1,5-Naphtalendiisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)
22570	00112-96-9	Octadecylisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)
25210	00584-84-9	2,4-Toluendiisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)
25240	00091-08-7	2,6-Toluendiisocyanat	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)
25270	26747-90-0	2,4-Toluendiisocyanat, dimer	QM(T) = 1 mg/kg (udtrykt som NCO) (26)

iii) Følgende monomerer og andre udgangsstoffer overføres fra afsnit B til afsnit A:

REF-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
13075	00091-76-9	Benzoguanamin	Se »2,4-Diamino-6-phenyl-1,3,5-triazin«
13720	00110-63-4	1,4-Butandiol	SMG(T) = 0,05 mg/kg (24)
15310	00091-76-9	2,4-Diamino-6-phenyl-1,3,5-triazin	QMA = 5 mg/6 dm ²
16690	01321-74-0	Divinylbenzen	QMA = 0,01 mg/6 dm ² eller SMG = IP (DL = 0,02 mg/kg, analysetolerance medregnet) for summen af divinylbenzen og ethylvinylbenzen og i overensstemmelse med specifikationerne i bilag V
16697	00693-23-2	n-Dodecandisyre	
25840	03290-92-4	1,1,1-Trimethylolpropantri-methacrylat	SMG = 0,05 mg/kg

2) I bilag III foretages følgende ændringer:

a) Skemaet i afsnit A ændres således:

i) Følgende additiver indsættes:

REF-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
36840	12007-55-5	Bariumtetraaborat	SMG(T) = 1 mg/kg (12) (udtrykt som barium) og SMG(T) = 6 mg/kg (23) (udtrykt som bor), jf. dog Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32)
40320	10043-35-3	Borsyre	SMG(T) = 6 mg/kg (23) (udtrykt som bor), jf. dog Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32)
40580	00110-63-4	1,4-Butandiol	SMG(T) = 0,05 mg/kg (24)
71670	178671-58-4	Pentaerythritoltetrakis(2-cyan-3,3-diphenylacrylat)	SMG = 0,05 mg/kg
87040	01330-43-4	Natriumtetraaborat	SMG(T) = 6 mg/kg (23) (udtrykt som bor), jf. dog Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 15.12.1998, s. 32)

ii) For følgende additiv ændres indholdet i kolonnen »Restriktioner og/eller specifikationer« til følgende:

REF-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
37360	000100-52-7	Benzaldehyd	»I overensstemmelse med note 9 i bilag VI«
40120	68951-50-8	Bis(polyethyleneglycol)hydroxymethylphosphonat	»SMG = 0,6 mg/kg«
41680	000076-22-2	Kamfer	»I overensstemmelse med note 9 i bilag VI«

iii) Følgende additiv udgår:

REF-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
40020	110553-27-0	2,4-Bis(octylthiomethyl)-6-methylphenol	SMG = 6 mg/kg

b) Skemaet i afsnit B ændres således:

i) Følgende additiver indsættes:

REF-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
45650	6197-30-4	2-Ethylhexyl-2-cyan-3,3-diphenylacrylat	SMG = 0,05 mg/kg
68860	04724-48-5	n-Octylphosphorsyre	SMG = 0,05 mg/kg
95000	28931-67-1	Trimethacrylat-methyl-methacrylat, copolymer	

ii) For følgende additiver ændres indholdet i kolonnen »Restriktioner og/eller specifikationer« til følgende:

REF-nr.	CAS-nr.	Kemisk betegnelse	Restriktioner og/eller specifikationer
39120	—	N,N-Bis(2-Hydroxyethyl)alkyl(C ₈ -C ₁₈)aminhydrochlorider	»SMG(T) = 1,2 mg/kg (13) udtrykt som tertiær amin (udtrykt uden HCl)«
51570	00127-63-9	Diphenylsulfon	SMG(T) = 3 mg/kg (25)

3) Bilag V ændres således:

Følgende specifikationer indsættes i skemaet i afsnit B:

PM/REF-nr.	Andre specifikationer
16690	Divinylbenzen Kan indeholde op til 40 % ethylvinylbenzen

4) Der foretages følgende ændringer i bilag VI:

a) Note 12 og 13 affattes således:

»(12) SMG(T) betyder i dette specifikke tilfælde, at summen af migrationen af de stoffer, der er anført under PM/REF-nr. 36720, 36800, 36840 og 92000, ikke må overstige restriktionen.

(13) SMG(T) betyder i dette specifikke tilfælde, at summen af migrationen af de stoffer, der er anført under PM/REF-nr. 39090 og 39120, ikke må overstige restriktionen.«

b) Følgende noter indsættes:

»(23) SMG(T) betyder i dette specifikke tilfælde, at summen af migrationen af de stoffer, der er anført under PM/REF-nr. 13620, 36840, 40320 og 87040, ikke må overstige restriktionen.

(24) SMG(T) betyder i dette specifikke tilfælde, at summen af migrationen af de stoffer, der er anført under PM/REF-nr. 13720 og 40580, ikke må overstige restriktionen.

(25) SMG(T) betyder i dette specifikke tilfælde, at summen af migrationen af de stoffer, der er anført under PM/REF-nr. 16650 og 51570, ikke må overstige restriktionen.

(26) QM(T) betyder i dette specifikke tilfælde, at summen af restmængderne af de stoffer, der er anført under PM/REF-nr. 14950, 15700, 16240, 16570, 16600, 16630, 18640, 19110, 22332, 22420, 22570, 25210, 25240 og 25270, ikke må overstige restriktionen.«

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 3. maj 2000

om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og med EØS-aftalen

(Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89)

(Sag nr. COMP/M.1693 — Alcoa/Reynolds)

(meddelt under nummer K(2000) 1176)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2002/174/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 57,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ⁽¹⁾, som ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 af 30. juni 1997 ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 20. december 1999 om at indlede procedure i denne sag,

efter at have givet de deltagende virksomheder lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger til Kommissionens indsigelser,

under henvisning til udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg for Kontrol med Fusioner og Virksomhedsovertagelser ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 18. november 1999 modtog Kommissionen en anmeldelse af en planlagt fusion gående ud på, at Alcoa Inc. (»Alcoa«) erhverver kontrollen med Reynolds Metals Company (»Reynolds«) efterfulgt af en sammenlægning af deres aktiviteter overalt i verden.
- (2) Ved beslutning af 20. december 1999 fastslog Kommissionen, at den anmeldte fusion rejste alvorlig tvivl med hensyn til dens forenelighed med fællesmarkedet og med EØS-aftalen. Kommissionen indledte derfor proceduren efter artikel 6, stk. 1, litra c) i forordning (EØF) nr. 4064/89 (fusionsforordningen) i denne sag.

I. PARTERNE OG TRANSAKTIONEN

- (3) Den amerikanske virksomhed Alcoa er verdens største producent af aluminium og er aktiv inden for alle dele af aluminiumindustrien (bauxitudvinding, produktion af aluminiumoxid, aluminiumsmeltning, forarbejdning og genvinding af aluminium samt forskning og teknologi). Alcoa opererer bl.a. i Nordamerika, Brasilien, Australien, Japan, Kina og Det Europæiske Fællesskab.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1, berigtiget i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 342 af 5.12.2001.

- (4) Reynolds er også en amerikansk virksomhed, der er aktiv inden for alle dele af aluminiumindustrien (bauxitudvinding, produktion af aluminiumoxid, aluminiumsmeltning, forarbejdning og genvinding af aluminium samt forskning og teknologi). Reynolds opererer i flere forskellige dele af verden.
- (5) Den 18. august 1999 enedes Alcoa og Reynolds om en fusion og indgik en aftale med en fusionsplan, ifølge hvilken de udestående stemmeberettigede aktier i Reynolds skal ombyttes med stemmeberettigede aktier i Alcoa. Alcoa har til denne fusion oprettet et datterselskab, der skal fusionere med Reynolds, og aktierne i Alcoa ombyttes med aktierne i Reynolds i forholdet 1,06 til 1. Reynolds bliver derigennem et helejet datterselskab af Alcoa, og Alcoa erhverver således enekontrollen med Reynolds. Transaktionen er blevet godkendt af Alcoas og Reynolds' bestyrelser, og dens værdi anslås til 4,8 mia. USD. Den planlagte transaktion er følgelig en fusion efter fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).

II. FÆLLESSKABSDIMENSION

- (6) De deltagende virksomheder har tilsammen en samlet verdensomsætning på over 5 mia. EUR ⁽⁴⁾. Alcoa og Reynolds har hver især en omsætning inden for Fællesskabet på over 250 mio. EUR (Alcoa: 2,482 mia. EUR, Reynolds: 527 mio. EUR), men de realiserer ikke over to tredjedele af deres samlede fællesskabsomsætning i en og samme medlemsstat. Den anmeldte fusion har følgelig fællesskabsdimension som defineret i artikel 1, stk. 2, i fusionsforordningen og udgør en EØS-samarbejdssag.

III. VURDERING AF KONKURRENCEFORHOLDENE

- (7) På grundlag af anmeldelsen og sin markedsundersøgelse har Kommissionen draget den konklusion, at den anmeldte fusion vil føre til skabelse af dominerende stillinger på følgende markeder: metallurgisk aluminiumoxid (»smelter-grade alumina«, SGA), aluminiumhydroxid og P0404-aluminium med høj renhedsgrad.
- (8) Fusionsparterne er vertikalt integrerede virksomheder, der er aktive i alle led af aluminiumsforsyningskæden. De producerer og sælger bauxit, hydrat, metallurgisk aluminiumoxid og aluminium som halvfabrikata eller færdigprodukter efter valsning, ekstrudering, støbning eller smedning. På de enkelte markeder for halvfabrikata eller færdigprodukter afpasser producenterne ofte produkterne efter de endelige brugeres specifikationer, bl.a. med hensyn til tykkelse, form, styrke og overfladebesskaffenhed. Halvfabrikata og færdigprodukter af aluminium bruges til en lang række forskellige anvendelsesformål, bl.a. i transportindustrien, bygge- og anlægsindustrien, emballageindustrien og elektroindustrien.

A. METALLURGISK ALUMINIUMOXID (SGA)

Produktmarkedet

- (9) I tidligere beslutninger ⁽⁵⁾ har Kommissionen fastslået, at der findes et relevant produktmarked for aluminiumoxid. Aluminiumoxid er et hvidt pulver, der hovedsagelig bruges til smeltning af aluminium. Aluminiumoxid fremstilles ved oprensning af bauxitmalm i den såkaldte Bayer-proces. Oprensning af aluminiumoxid foregår i fire faser: kogning, klaring, udfældning og kalcinerung. Udfældningen er en tørreproces (hvor vandet fjernes fra aluminiumkrystallernes overflade), hvorefter produktet kan udtages og sælges som aluminiumhydroxid (også kaldet aluminiumoxidhydrat). Aluminiumhydroxid solgt på dette stadium anvendes i den kemiske industri. Denne kemiske aluminiumoxid (»chemical grade alumina«, CGA) betegnes som råhydroxid eller, hvis det videreforarbejdes, som specialhydroxid. Størsteparten af aluminiumhydroxiden (normalt ca. 90 %) tørres yderligere ved kalcinerung (hvor vandet i krystallerne fjernes). Den aluminiumoxid, der herved frembringes, er

⁽⁴⁾ Omsætningen er beregnet efter fusionsforordningens artikel 5, stk. 1, og Kommissionens meddelelse om beregning af omsætningen (EFT C 66 af 2.3.1998, s. 25). I det omfang, hvor der er tale om omsætning i perioden før 1. januar 1999, er tallene beregnet på grundlag af de gennemsnitlige ECU-kurser og omregnet til EUR i forholdet 1:1.

⁽⁵⁾ Se sag nr. IV/M.470 — Gencor/Shell, beslutning af 29. august 1994 (EFT C 271 af 29.9.1994, s. 3), og sag nr. IV/M.1003 — Alcoa/Inespal, beslutning af 24. oktober 1997 (EFT C 29 af 27.1.1998, s. 7).

kalcineret aluminiumoxid. Over 90 % af denne kalcinerede aluminiumoxid bruges til smeltning af aluminiummetallet, og det betegnes derfor metallurgisk eller »smelter-grade« aluminiumoxid (SGA). I 1998 tegnede metallurgisk aluminiumoxid sig for 91,2 % af den samlede aluminiumproduktion i verden, og kemisk aluminiumoxid udgjorde de resterende 8,8 %. Aluminiumoxid kan derfor opdeles i to forskellige kvaliteter, nemlig metallurgisk aluminiumoxid (SGA) og kemisk aluminiumoxid (CGA). Som det fremgår af det nedenstående, er der tale om to forskellige produktmarkeder.

Udbudssiden

- (10) Både kemisk og metallurgisk aluminiumoxid frembringes ved den samme produktionsproces. Kemisk aluminiumoxidhydrat (CGA) er et mellemprodukt i produktionen af metallurgisk aluminiumoxid. Alle SGA-producenter fremstiller også kemisk aluminiumoxid (hydrat). Men hvis man vil øge produktionen af metallurgisk aluminiumoxid på bekostning af kemisk aluminiumoxid, vil man være nødt til at installere yderligere kalcineringsudstyr, eftersom fabrikkerne normalt må køre med fuld kapacitet for at operere rentabelt. Kemisk aluminiumoxid er et råmateriale, der normalt har en højere renhedsgrad end metallurgisk aluminiumoxid. Det bruges til at fremstille aluminiumholdige kemikalier (katalysatorer, additiver til tandpasta og cement, vandbehandling), refraktorer til produktion af stål og andre specialprodukter. Der er store prisforskelle mellem de to produkter. Kemisk aluminiumoxid kan koste op til det dobbelte af metallurgisk aluminiumoxid. En omstilling af produktionen fra kemisk til metallurgisk aluminiumoxid kan derfor betyde et økonomisk tab. Kommissionens undersøgelser har ikke givet noget historisk belæg for, at en producent nogensinde har omstillet sin kapacitet fra kemisk til metallurgisk aluminiumoxid i noget nævneværdigt omfang. Det underbygges også af, at disse produkter ikke kan bruges til samme endelige anvendelsesformål.
- (11) Der findes heller ingen anden produktionsproces, der hurtigt og let kunne omstilles til produktion af metallurgisk aluminiumoxid. Kommissionen finder derfor ikke, at der er nogen substitution på udbudssiden mellem kemisk og metallurgisk aluminiumoxid.

Efterspørgselssiden

- (12) Efterspørgslen efter metallurgisk aluminiumoxid beror alene på produktionen af primæraluminium, der igen afhænger af aluminiumoxidforsyningerne. Der findes ingen andre produkter, der kan erstatte metallurgisk aluminiumoxid, og metallurgisk aluminiumoxid kan ikke bruges til andet end til at fremstille primæraluminium. Selv om det kunne tyde på, at der er en vis grad af gensidig afhængighed mellem udbydere og aftagere af metallurgisk aluminiumoxid, er der rent faktisk en betydelig uligevægt mellem udbuds- og efterspørgselssiden, eftersom det er dyrere at lade smeltekapacitet ligge uudnyttet hen end aluminiumoxidkapacitet.
- (13) Verdens produktion af metallurgisk aluminiumoxid lå i 1999 på ca. 45 mio. t. En stor del af denne aluminiumoxid blev imidlertid brugt af integrerede virksomheder, der også har smelteanlæg. På grund af eksistensen af integrerede aluminiumoxidproducenter er alle de adspurgte kunder enige i, at der må sondres mellem aluminiumoxid til brug i producentens egen virksomhed og aluminiumoxid solgt på det frie marked — altså aluminiumoxid, som de integrerede producenter ikke selv har brug for, og som derfor udbydes til salg til tredjeparter, uafhængige producenter som Hoogovens, Southwire eller Dubal. Ca. to tredjedele af verdens produktion af metallurgisk aluminiumoxid går til internt brug i integrerede virksomheder som Alcoa, Reynolds, Kaiser og Alcan. Denne produktion til internt brug udbydes ikke på markedet. Som følge heraf bør den ifølge mange af de adspurgte virksomheder ikke medtages i det relevante produktmarked. Produktion til internt brug vil ikke blive udbudt på markedet, heller ikke i tilfælde af en større stigning i aluminiumoxidpriserne. De integrerede virksomheder vil ikke af med denne aluminiumoxid, som de selv har brug for, for det ville bevirke, at deres smelteanlæg ville køre med mindre end fuld kapacitet, hvilket ville give dem et økonomisk tab, der ikke kunne tjenes ind igen, heller ikke i tilfælde af en større prisstigning for metallurgisk aluminiumoxid. Primæraluminiumprisen er ca. otte gange højere end prisen på aluminiumoxid. Kommissionens undersøgelser har vist, at selv i tilfælde af en større prisstigning på spotmarkedet for metallurgisk aluminiumoxid, vil en integreret producent, når der tages hensyn til de omkostninger i et aluminiumsanlæg, han ville undgå (altså omkostninger, der ikke ville opstå, hvis aluminiumproduktionen blev skåret midlertidigt ned, dvs. energi, råmaterialer og arbejdskraft) plus omkostningerne ved at skulle indstille og genopstarte dele af anlægget (når han sælger aluminiumoxid til det frie marked i stedet for selv at bruge det i sin egen produktion), få et indtægtstab, der altid vil være større end de indtægter, han muligvis kan få ved at øge sit salg af aluminiumoxid. De virksomheder, der besvarede Kommissionens spørgeskema, havde ikke oplevet noget tilfælde, hvor en integreret producent i en situation med knaphed på markedet var begyndt at levere større mængder på det frie marked i stedet for at bruge det til sin egen interne produktion. Kommissionen har i sin vurdering derfor set bort fra metallurgisk aluminiumoxid produceret til internt brug.

- (14) Det frie marked for metallurgisk aluminiumoxid (eller overskudsaluminiumoxid) i hele verden udgør i dag ca. 33 % af den samlede produktion (14,5 mio. t i 1999 — ifølge CRU forventes en produktion på 16,4 mio. t i 2003). Det frie marked omfatter såvel mellem- og langfristede kontrakter som et spotmarked, men ikke aluminiumoxid til producentens interne brug. De mellem-lange kontrakter indgås med en løbetid på typisk 2-5 år. De lange kontrakter indgås normalt for 5-10 år, men kan også løbe over op til 20 år. Priserne i disse kontrakter er sat til en procentdel af LME⁽⁶⁾-noteringerne på primæraluminium. Denne procentdel kan enten være en fast sats, f.eks. 12,5 %, eller en intervalsats, der betegnes som en put/call-klausul, f.eks. 11 %-14 %. Kunden kan kræve levering ved den øvre grænse, medens sælgeren kan udbyde ved den nedre grænse. Med andre ord er køberen med en put/call-klausul forpligtet til at købe til den laveste procentsats og kan nægte at købe, hvis sælgeren hæver prisen op mod den øvre grænse. Langfristede kontrakter med en put/call-klausul kræver prisforhandlinger med faste mellemrum, normalt årligt efter en indledende periode, hvor prisen baseres på en fast procentdel af LME's aluminiumsnoteringer. Langfristede kontrakter med en put/call-klausul er derfor følsomme over for den generelle markedssituation (dvs. udbud, efterspørgsel og LME-noteringer).
- (15) På spotmarkedet indgås der kontrakter med en løbetid på under et år, undertiden indgås de kun for en enkelt last eller et par laster, til de gældende spotmarkedspriser. Spotmarkedet opsuger udsving i produktionen over eller under de faste engagementer, ligesom det opsuger udsving i kundernes aftagemængde under de langfristede kontrakter. Spotmarkedet menes primært at blive brugt af russiske og kinesiske aluminiumproducenter. Det tegner sig kun for 5 %-10 % af det frie marked. Prisudviklingen på spotmarkedet har imidlertid indflydelse på prisforhandlingerne i forbindelse med langfristede kontrakter, eftersom de giver et fingerpeg om den generelle situation på markedet. Når spotpriserne er høje, får aktørerne det indtryk, at det er »sælgers marked«.
- (16) Parterne finder, at det relevante produktmarked ikke omfatter langfristede kontrakter, fordi disse aftaler afskærer tredjeparter fra meget store mængder aluminiumoxid. Parterne mener derfor, at man må koncentrere sig om markedet for »disponibelt aluminiumoxid«. På dette marked har de beregnet deres markedsandel til [25 %-35 %] * (*) i 2000 og [30 %-40 %] * i 2003. Man må dog ikke glemme, at »langfristede« kontrakter på aluminiumoxid ikke giver køber eller sælger nogen garanti mod prisudsving i branchen. Der er indbygget en ret omfattende prisfleksibilitet. For det første er aluminiumoxidpriserne i disse kontrakter normalt knyttet til markedspriser, f.eks. LME's aluminium-noteringer. Ændringer i aluminiumpriserne vil derfor føre til ændringer i de priser, aluminiumproducenterne skal betale for aluminiumoxid. Bebudede nedskæringer i aluminiumproduktionskapaciteten har vist sig at kunne få LME-noteringerne til at stige relativt mere, end de falder efter igangsætning af ny kapacitet. Parterne kunne således relativt let annoncere kapacitetsnedskæringer, som vil få indvirkninger på LME-noteringerne, der ikke vil blive opvejet af tilsvarende kapacitetsudvidelser i andre virksomheder i aluminiumindustrien. For det andet bemærkes, at som nævnt under nr. 14 indeholder mellemlange og lange kontrakter ikke altid en fast prisklausul knyttet til LME, men derimod en put/call-klausul med årlige prisforhandlinger. Prisen kan derfor variere i hele kontraktens løbetid, alt efter forholdet mellem udbud og efterspørgsel på det frie marked. Det anslås, at ca. 40 % af alle kontrakter indeholder en sådan put/call-klausul.

Konklusion

- (17) I lyset af det ovenstående og under hensyn til resultaterne af markedsundersøgelsen har Kommissionen draget den foreløbige konklusion, at det relevante marked for aluminiumoxid er det »frie« marked eller markedet for overskuds-aluminiumoxid, omfattende mellemlange og lange kontrakter samt spotsalg.

⁽⁶⁾ London Metal Exchange.

(*) Denne tekst er renset for fortrolige oplysninger; de steder, hvor fortrolige oplysninger er slettet, er angivet med en skarp parentes efterfulgt af en asterisk.

Det relevante geografiske marked

- (18) Metallurgisk aluminiumoxid handles på et verdensomspændende marked. Der foregår en betydelig samhandel mellem forskellige geografiske regioner. De fleste aluminiumoxidfabrikker ligger i nærheden af bauxit-minerne, således at man undgår omkostningerne ved at skulle transportere bauxitmalm over lange afstande. Aluminiumoxiden transporteres derefter frem til aluminiumfabrikker beliggende i forskellige dele af verden. I Vesten omfatter hele det frie marked for aluminiumproducenter også salg til østlande. Vestlige aluminiumoxidproducenter sælger 10,8 mio. t på det frie marked i Vesten og 4 mio. t til Østeuropa, SNG og Kina (?).
- (19) På den anden side sælges al overskuds-aluminiumoxid fra fabrikkerne i Østeuropa, SNG og Kina altid til lokale anlæg. Ifølge metaleksperten James F. King tegner det frie marked i Østeuropa og Kina sig for 2,3 mio. t. Der foregår ingen eksport til aluminiumsanlæg i Vesten. Der sælges aluminiumoxid fra vestlige til østlige lande, men ikke fra østlige til vestlige lande, ikke kun på grund af mangelen på aluminiumoxid i disse geografiske områder, men også på grund af den ringere kvalitet af den aluminiumoxid, der produceres i disse områder. Vestlige aluminiumproducenter har derfor ikke adgang til den aluminiumoxid, der er til rådighed fra disse fabrikker. I sin analyse af det frie marked for metallurgisk aluminiumoxid vil Kommissionen derfor kun tage hensyn til overskuds-aluminiumoxid produceret af vestlige aluminiumoxidproducenter.

Vurdering af konkurrenceforholdene

Markedsituationen

- (20) Aluminiumoxidproducenterne leverer til aluminiumproducenterne. Overskydende aluminiumoxid sælges til ikke-integrerede virksomheder, til integrerede virksomheder, der mangler aluminiumoxid, eller til grossister, der aktivt køber og sælger SGA. Nedenstående tabel giver et billede af situationen i 1999:

	Samlet produktion (i mio. t)	% af verdens produktion	Overskud (i mio. t)	% af det frie marked
Alcoa	[%] *	[%] *	[...] *	[%] *
Alcan	[...] *	[%] *	[...] *	[%] *
Reynolds	[...] *	[%] *	[...] *	[%] *
Kaiser	[...] *	[%] *	[...] *	[%] *
Pechiney	[...] *	[%] *	[...] *	[%] *
Billiton	[...] *	[%] *	[...] *	[%] *
Alusuisse	[...] *	[%] *	[...] *	[%] *
Glencore	[...] *	[%] *	[...] *	[%] *
Jamaica	[...] *	[%] *	[...] *	[%] *
Guinea	[...] *	[%] *	[...] *	[%] *
Indien	[...] *	[%] *	[...] *	[%] *
Tidligere østlande og Kina	[...] *	[%] *	[...] *	[%] *
I alt	45	100	14,5	100

- (21) Som det fremgår af ovenstående tabel, vil den fusionerede enhed blive langt den største udbyder på det frie marked for aluminiumoxid, med en markedsandel på [45 %-55 %] *. Den største konkurrent bliver Kaiser med [5 %-15 %] *, kun [...] * af parterne. Alene dette tal viser tydeligt, hvilken markedsstyrke den fusionerede enhed vil få efter fusionen. Blandt andre konkurrenter kan nævnes Glencore med [under 10 %] *, Alusuisse med [under 10 %] * og Guineas og Jamaicas regeringer med

(?) Kilde: The market for alumina — Current trends and future prospects, James F. King, oktober 1999, s. 70.

[under 10 %] * hver. Udbudssiden er stærkt koncentreret (C3 = 65 %), men det er efterspørgselsiden ikke. Der findes ingen ikke-integreret aluminiumproducent, der har en markedsandel på over 5 %. Aluminiumproducenterne ser derfor ikke ud til at have nogen markedsstyrke som aftagere, der kan danne modvægt mod fusionsparternes.

Konkurrencen efter fusionen

- (22) Efterspørgslen udviser en meget lav priselasticitet. Den er blevet anslået til at ligge helt nede på $-0,146$ ⁽⁸⁾. Aftagerne af aluminiumoxid har ikke noget andet alternativ til fremstilling af aluminiummetal. Kunderne kan heller ikke på kort sigt vælge at gå over til en anden leverandør. Eftersom det ikke er realistisk at omdanne et aluminiumsmelteanlæg til anden produktion, har aluminiumproducenten kun valget mellem enten at lukke anlægget eller acceptere en prisforhøjelse. Så længe prisen på aluminiumoxid ikke bevirker, at anlægget rent faktisk bliver tabsgivende, har aluminiumfabrikanten intet andet valg end at fortsætte med at købe aluminiumoxid. Eftersom prisen på aluminiumoxid kun udgør 25 % af de samlede omkostninger i et aluminiumanlæg, er aluminiumproducentens driftsresultat ikke så følsomt over for prisforhøjelser på aluminiumoxid. Nedenstående tabel viser de forskellige omkostninger (gennemsnit for Vesten) ved at producere 1 t aluminium ⁽⁹⁾.

Omkostning	USD pr. t
Aluminiumoxid	375
Andre råmaterialer	182
Energi	306
Arbejdskraft og generalomkostninger	329
Kapitalomkostninger	209
Omkostninger i alt	1 401

Kilde: James King.

- (23) Da aluminiumoxid tegner sig for ca. 25 % af aluminiumproducenternes samlede omkostninger ⁽¹⁰⁾, vil en vedvarende forhøjelse af aluminiumoxidprisen på 10 % kun føre til en samlet omkostningsforøgelse på 2,5 %. Så længe aluminiumproducenternes avancer ligger på over 2,5 % forud for en sådan prisforhøjelse, vil de stadig få en fortjeneste. Det er derfor helt usandsynligt, at en stigning i aluminiumoxidpriserne på 5-10 % vil få aluminiumproducenterne til at lukke.
- (24) Aluminiumproducenternes eneste mulighed for at skaffe sig aluminiumoxid på kort sigt er at købe det på spotmarkedet. De mængder, der handles på spotmarkedet, er ret ubetydelige, men dette marked fungerer ikke desto mindre som en vigtig indikator for prisforhandlingerne både i forbindelse med nye langfristede kontrakter og genforhandlinger af langfristede kontrakter. På et marked præget af knaphed i udbuddet kan udbyderne gennemtvinge højere priser, enten ved at presse call-prisen (dvs. intervallets øvre grænse) i vejret eller ved allerede fra starten at få indføjet højere priser i kontrakterne. Den eksplosion, der fandt sted på Kaisers fabrik i Gramercy i juli 1999, er et godt eksempel. Eksplosionen bevirkede, at udbuddet af metallurgisk aluminiumoxid på markedet blev reduceret med 1 mio. t. Det svarede til 2 % af verdensproduktionen eller 7 % af salget til tredjeparter i den vestlige verden. Umiddelbart efter denne eksplosion steg gennemsnitspriserne på spotmarkedet fra 160 USD pr. t til 205 USD pr. t. Det svarer til en stigning på 34 %. Priserne fortsatte med at stige og nåede i december 1999 op på 360-370 USD pr. ton. Denne udvikling på spotmarkedet havde direkte indvirkninger på forhandlingerne om langfristede kontrakter. F.eks. ligger priserne i den kontrakt, der for nylig er indgået mellem den brasilianske aluminiumoxidleverandør Alunorte og Pechiney og Glencore, på 15 % af LME-noteringen mod førhen ca. 11 %-12,5 %. CRU beretter om en anden nyligt indgået 3-årig kontrakt, hvor priserne ligger på 14,2 %. Selv om spredningen i de fleste langfristede kontrakter kun ligger på omkring 1 procentpoint, vil en stigning fra f.eks. 12,5 % til 13,5 % af LME-noteringen efter de årlige genforhandlinger resultere i en stigning på aluminiumoxidprisen på 8 %.

⁽⁸⁾ Kilde: Dr. Kahwaty, LECG, februar 2000.

⁽⁹⁾ Kilde: se fodnote 7, nr. 37.

⁽¹⁰⁾ Kilde: »World Capacity and Market Report, Primary Aluminium«, James F. King, august 1999, s. 5.

- (25) Dette eksempel viser, at en nedgang på 7 % i produktionen af metallurgisk aluminiumoxid fører til en betydeligt større stigning i priserne på spotmarkedet. En af de store udbydere vil derfor være i stand til at sætte spotmarkedspriserne betydeligt i vejret med en relativt lille produktionsnedskæring. Selv om højere priser på spotmarkedet ikke i sig selv giver nogen større gevinst i betragtning af dette markeds ringe betydning, kan det betale sig i relation til de langfristede kontrakter. Den fusionerede enhed vil efter fusionen være den udbyder, der bedst kunne udløse en sådan prisstigning ved at nedlægge eksisterende aluminiumoxidkapacitet. Som det fremgår af nedenstående tabel, kommer den fusionerede enhed til at kontrollere alle de raffinaderier, der opererer med de laveste driftsomkostninger ⁽¹¹⁾. Driftsomkostningerne omfatter råmaterialeomkostninger til bauxit plus omkostningerne ved at omdanne bauxit til aluminiumoxid. Man må desuden heller ikke glemme, at gennemsnitsprisen på aluminiumoxid solgt på markedet lå på 175 USD pr. t FOB i 1999 i langfristede kontrakter og på 189 USD pr. t på spotmarkedet.

Fabrik	Land	Ejer	Kapacitet (kt)	Driftsomkostninger (USD/t)
Wagerup	Australien/Darling Range	Alcoa 60 %	1 900	90,8
Worsley	Australien/Darling Range	Reynolds 56 % Billiton 30 %	1 880	91,3
Pinjara	Australien/Darling Range	Alcoa 60 %	3 200	98,5
Pocos de Caldos	Brasilien	Alcoa 100 %	216	104,8
Damanjodi	Indien	Nalco 100 %	941	107,2
Belgaum	Indien	Indalco 65 %; Alcan 35 %	153	109,8
Gladstone (QAL)	Australien	Comalco 30 %; Kaiser 28 %; Alcan 21 %, Pechiney 20 %	3 465	116,6
Alunorte	Brasilien	Hydro 25 %	1 476	118,6
Gove	Australien	Alusuisse 70 %	1 816	119,8
Sao Louis (Alumar)	Brasilien	Alcoa 54 %; Billiton 36 %; Alcan 10 %	1 140	120,8
Clarendon (Jamalco)	Jamaica	Alcoa 50 %, JBI 50 %	932	126,2
Kwinana	Australien	Alcoa 60 %	1 935	126,6
Paranam	Surinam	Alcoa 55 %; Billiton 45 %	1 825	131,8
Friguia-Kimbo	Guinea	Guinea 90 %; Reynolds 10 %	600	135,9
Ewarton	Jamaica	Alcan 93 %; JBI 7 %	550	152,4
Kirkvine	Jamaica	Alcan 93 %; JBI 7 %	550	153
San Ciprian	Spanien	Alcoa 100 %	1 150	155,8
Auginish	Irland	Glencore 100 %	1 360	161
Point Comfort	USA	Alcoa 100 %	2 318	163,8
Eurallumina	Italien	Comalco 56 %; Glencore 44 %	975	166
Stade	Tyskland	VAW 50 %; Reynolds 50 %	750	169,9
Distomon	Grækenland	Pechiney 60 %	720	170,3
Burnside	USA	Ormet 100 %	595	171,3
St. Croix	USA	Alcoa 100 %	600	179,5
Corpus Christi	USA	Reynolds 100 %	1 600	185,8
Gardanne	Frankrig	Pechiney 100 %	600	200,2
Gramercy	USA	Kaiser 100 %	926	214,6

Kilde: CRU.

⁽¹¹⁾ Kilde: CRU-rapport om »Aluminium Cost service 1999-2000, Alumina Refining Costs to 2002« s. 45.

- (26) Gramercy indstillede sin produktion i juli 1999 efter en eksplosion. Ifølge Kaiser er det meget tvivlsomt, om Gramercy vil genopstarte produktionen ved udgangen af 2000 og nå op på fuld produktion i 2001, på grund af de mange problemer, Kaiser for øjeblikket står overfor⁽¹²⁾. Gardanne producerer i forvejen hovedsagelig kemisk aluminiumoxid og vil måske helt ophøre med at producere metallurgisk aluminiumoxid. Den fusionerede enhed kommer følgelig til at kontrollere en samlet kapacitet på 2 200 kt i højomkostningsraffinaderier⁽¹³⁾, der kan bruges til at omlægge produktionen. Alcoa kunne f.eks. bruge St. Croix som omstillingskapacitet og nedskære produktionen, når priserne er lave. Faktisk producerede St. Croix slet ikke metallurgisk aluminiumoxid i årene fra 1995 til 1997. St. Croix har en kapacitet på 600 kt — ca. to tredjedele af Gramercys — hvilket helt klart ville være nok til at påvirke spotpriserne og dermed, indirekte, priserne i de langfristede kontrakter, således som Gramercy-eksemplet har vist. En sådan strategi kan betale sig for en udbyder, når den fortjeneste, der går tabt i det raffinaderi, hvor produktionen skæres ned, er lavere end den profitforøgelse, der opnås i alle de andre raffinaderier, hvis gennemsnitsomkostninger er lavere end det førstnævnte. Alcoa vil derigennem kunne tjene mere på sit salg af aluminiumoxid produceret i Alcoas lavomkostningsanlæg.
- (27) En sådan strategi kan også tjene et andet formål — den kunne bruges til at afskrække nye producenter fra at trænge ind på markedet eller eksisterende producenter fra at ekspandere. Enhver ekspansion vil tage mindst 18 måneders forberedelse. Det vil være nok til at genopstarte den nedlagte kapacitet, presse priserne ned igen og gøre ekspansionen urentabel. Interne papirer fra Alcoa viser faktisk netop et sådant ræsonnement med hensyn til Alcoas højomkostningsfabrikker i både St. Croix og Point Comfort.
- (28) Endelig ville Alcoa/Reynolds også kunne få fordele af en sådan strategi over for sine konkurrenter i den efterfølgende aluminiumsmeltningindustri. Enhver stigning i prisen på metallurgisk aluminiumoxid vil forhøje omkostningerne hos de konkurrenter, der ikke er vertikalt integreret. Selv om aluminiumpriserne også steg på grund af det knappe udbud af aluminiumoxid, ville de integrerede virksomheder, herunder den fusionerede enhed, få en relativt højere gevinst end de ikke-integrerede aluminiumproducenter, hvilket giver de integrerede producenter en konkurrencefordel. Med andre ord gælder, at hvis højere priser på aluminiumoxid resulterer i højere aluminiumpriser, vil det give integrerede virksomheder som den fusionerede enhed en relativt større fordel.
- (29) Efter fusionen vil parterne ikke alene få kontrol over den del af branchen, der opererer med høje omkostninger, men de vil også komme til at besidde de fire raffinaderier, der har de laveste omkostninger. Den fusionerede enhed får således kontrol med begge ender i omkostningsspektret. Den får med andre ord kontrol med de raffinaderier, hvor kapaciteten udnyttes fuldt ud, og de raffinaderier, der kan bruges under spidsbelastninger eller til omstilling. Ifølge den markedsundersøgelse, Kommissionen foretog i 1999, lå de gennemsnitlige driftsomkostninger i aluminiumoxidanlæg på 160/170 USD pr. t. Alcoas gennemsnitlige driftsomkostninger lå på ca. [...] * pr. t. Denne omkostningsforskel skyldes Alcoas og Reynolds' aluminiumoxidraffinaderier i Australien, specielt i Darling Range, der opererer med de laveste omkostninger i verden. Disse raffinaderiers omkostningsfordele skyldes primært bauxit-reserverne⁽¹⁴⁾ i Vesta Australien, der anses for at være blandt de billigste i verden⁽¹⁵⁾. Alcoa er allerede i dag den største producent i Darling Range. Alcoa kontrollerer raffinaderierne i Wagerup, Pinjara og Kwinana, der tegner sig for 14,9 % af den samlede kapacitet i verden. Efter overtagelsen af Reynolds kommer Alcoa også til at kontrollere det fjerde raffinaderi i Darling Range, Worsley. Worsley tegner sig for 4 % af hele verdens kapacitet. Raffinaderierne i
-
- ⁽¹²⁾ På Kaisers website kan man se et billede, der viser igangværende forarbejde til en genopbygning af fabrikken (f.eks. stilladser osv.), men ifølge pressen vil den amerikanske Mine Safe and Health Administration (MSHA) måske iværksætte en strafferetlig undersøgelse af eksplosionen. Det kunne få indvirkning på udbetalingen af den forsikringssum, der skulle bruges til at finansiere projektet. Kaiser var dog i stand til at opnå en miljøgodkendelse fra Louisianas Department of Environmental Quality.
- ⁽¹³⁾ Anm: »kt« betyder kilotons (1 000 t), medens »MT« betyder metriske t (og ikke mio. t).
- ⁽¹⁴⁾ Bauxit er en naturlig mineralmalm, der indeholder ca. 30 %-60 % aluminiumoxid. Den udvundne bauxit raffineres for at udvinde aluminiumoxid.
- ⁽¹⁵⁾ Ifølge CRU findes den billigste bauxit i verden målt i USD pr. ton i Guinea (i det regeringsejede Friguia, 2 USD/t), Australien (Gove, der ejes af Alusuisse, 2,55 USD/t) og Indien (Belgaum, der ejes af Alcan og Indalco, 2,7 USD/t). Derefter kommer minerne i Darling Range med gennemsnitligt 5 USD/t. Gennemsnitsprisen ligger på ± 10 USD/t. Den dyreste bauxit i verden findes i Grækenland (25 USD/t).

Darling Range tegner sig i dag for 19 % af den samlede produktion i verden. 17,1 % af denne produktion kommer i hænderne på Alcoa/Reynolds ⁽¹⁶⁾, medens resten er fordelt på parternes joint venture-partnere i disse raffinaderier.

Indtrængning og ekspansion på markedet

- (30) Verdens kapacitet og produktion af aluminiumoxid har hidtil været præget af konstant vækst, og også fremover må der regnes med en vækst, eftersom aluminiumproduktionen er i vækst. I den vestlige verden ventes aluminiumforbruget at stige fra 19 000 kt i 1999 til 21 915 kt i 2003, hvilket er en stigning på 2 907 kt. For at dække denne vækst i produktionen af aluminium, må produktionen af metallurgisk aluminiumoxid øges med 5 500 kt. Det kræver en vækst på ca. 1 500 kt om året. Denne vækst kommer enten fra kapacitetsforøgelse gennem eliminering af flaskehalse, udvidelse af bestående anlæg eller opførelse af nye produktionsanlæg.
- (31) Helt nye produktionsanlæg (såkaldte »greenfield«-projekter) er sjældne. Et nyt raffinaderi vil skulle have en startkapacitet på mindst 1 mio. t. Investeringsomkostningerne ved at opføre et sådant anlæg beløber sig til ca. 800-1 000 USD pr. ton. Der er følgelig tale om kapitalomkostninger på tæt ved 1 mia. USD. Og fra beslutningen om at opføre anlægget er truffet, og indtil den første aluminiumoxid kan leveres, går der mindst 5 år. Der er ikke forekommet nogen nyopførelser siden 1995, hvor Alunorte-raffinaderiet i Brasilien blev sat i drift. Man kender for øjeblikket til to nyopførelsesprojekter. Det første drejer sig om Utkal-projektet i Orissa (Indien). Ejerne er et konsortium omfattende Alcan, Norsk Hydro og Indal. Parterne hævder, at byggeriet starter i 2001. Men som en af parterne i konsortiet udtalte over for Kommissionen, er der endnu ikke truffet nogen endelig beslutning. Der er fortsat usikkerhed omkring finansieringen og omkring arbejds- og miljølovgivningsspørgsmål. Specielt er der stigende modstand mod projektet i lokalsamfundet. Produktionen vil derfor allertidligst starte i 2005. Og det ligger helt klart uden for den tidshorizont, Kommissionen opererer med ved vurderingen af en fusions virkninger for den potentielle konkurrence.
- (32) Det andet projekt drejer sig om det nye Comalco-raffinaderi. Comalco, som er et datterselskab af Rio Tinto (RTZ), der har hovedsæde i London, har en majoritetspost (67 %) i bauxitforekomsterne i Weipa, Australien, der anses for at høre til verdens bedste og billigste bauxitreserver. Men Weipa er et meget afsides beliggende område med en dårlig infrastruktur. Man har hidtil ikke raffineret Weipa-bauxit på stedet, men transporteret det til raffinaderiet i Gladstone. Comalco påtænker at opføre et nyt raffinaderi enten i Gladstone eller i Malaysia. Beslutningen herom er endnu ikke truffet. Men heller ikke en eventuel beslutning om placeringen giver nogen garanti for, at projektet vedtages. Det har faktisk været under overvejelse i mange år, men er endnu ikke blevet til noget. Det ser ud til, at Comalco befinder sig i et dilemma. Hvis man vælger Malaysia, må den udvundne bauxit transporteres over lange afstande, hvilket er forbundet med betydelige omkostninger. Opføres raffinaderiet i Gladstone, bliver man nødt til at anlægge yderligere infrastrukturer for at løse de strukturbetonede energiproblemer, og den udvundne bauxit skal stadig transporteres fra Weipa. Det er derfor ret usandsynligt, at en produktion vil kunne komme i gang ved midten af 2002.
- (33) Ifølge dokumenter i Kommissionens besiddelse tror parterne heller ikke selv på, at disse projekter vil være rentable. Reynolds anfører i et af sine dokumenter, at Reynolds vil undersøge mulighederne for at ekspandere yderligere med det formål at sætte en stopper for bekostelige nye projekter som Comalco. Alcoa mener, at forudsætningen for at investere i et nyt anlæg vil være en langsigtet pris på aluminiumoxid på omkring [...] * USD pr. ton for at opnå et normalt investeringsafkast på [%] *. Men Alcoa tror ikke selv på, at [...] * USD pr. t vil være prisen på aluminiumoxid på lang sigt. Efter Alcoas opfattelse ligger der et potentiale på flere mio. t aluminiumoxid til 500-600 USD pr. t om året i udvidelser af eksisterende anlæg rundt omkring i verden, som langt bedre vil kunne betale sig. Disse udtalelser viser klart, at det vil kræve en pris på [...] * USD pr. t, hvis det skal kunne betale sig at opføre et helt nyt anlæg. Holder man priserne under denne tærskel, vil man afskrække andre fra at opføre nye anlæg, bl.a. de to projekter i Indien og Australien/Malaysia (Comalco). Som det fremgår af det ovenstående, har Alcoa midlerne til at holde prisen nede under denne tærskel gennem produktionsjusteringer.
- (34) Kommissionen konkluderer derfor, at disse to nye projekter i betragtning af usikkerheden om deres gennemførelse ikke udgør nogen alvorlig trussel mod den fusionerede enheds markedsstyrke.

⁽¹⁶⁾ Alcoa ejer kun 60 % i sine tre Darling Range-raffinaderier, men har ret til 100 % af deres aluminiumoxidproduktion.

- (35) Kapacitetsudvidelser i eksisterende anlæg drejer sig normalt om at øge kapaciteten med mellem 100 000 og i mio. t med en omkostning på under 800 USD pr. ton. Det vil normalt tage 2-3 år at gennemføre. Erfaringerne viser, at med undtagelse af Alcoa er integration bagud i kæden den største drivkraft for kapacitetsudvidelser. Kommissionens undersøgelser har vist, at de fleste af de kapacitetsudvidelser, der er i gang, hovedsagelig har til formål at dække de store integrerede producenters interne behov. Det vil hæmme væksten i tredjeparters salg af aluminiumoxid i den vestlige verden og sikkert også mindske det frie marked for aluminiumoxid, så det kommer til at tegne sig for en mindre del af den samlede aluminiumoxidproduktion (som nævnt under nr. 13 tegner det frie marked sig i dag for en tredjedel af den samlede produktion af aluminiumoxid). De store integrerede aluminiumproducenter i den vestlige verden vil derfor nok blive mindre afhængige af eksterne leverancer.
- (36) Parterne mener, at størsteparten af kapacitetsudvidelserne over de kommende 5 år vil komme fra andre virksomheder end parterne. Nedenstående tabel fremlagt af parterne viser den nuværende situation med hensyn til igangværende kapacitetsudvidelser i hele den vestlige verden:

Kapacitetsudvidelsesprojekter af aluminiumoxid				
Beliggenhed	Ejer	Størrelse (t om året)	Status	Forventes færdig
Wagerup (Australien)	Alcoa	[...] *	Næsten afsluttet	2000
Worsley (Australien)	Reynolds, Billiton, andre	1 250 000	Næsten afsluttet	2000
Gramercy USA (genopførelse)	Kaiser	1 000 000	I gang	2000
Burnside (USA)	Ormet	400 000	I gang	2000
Damanjodi (Indien)	Nalco	700 000	I gang	2001
Alunorte (Brasilien)	Hydro, Aluvale, CBA	825 000	Annonceret	2002
Sao Luis (Brasilien)	Billiton (andel)	635 000	På tænkt	2003
Muri Bihar (Indien)	Indal	60 000	Annonceret	2002
Belgaum (Indien)	Indal	280 000	Annonceret	2004
Gove (Australien)	Alusuisse	400 000	På tænkt	2003
Renunkoot (Indien)	Hindalco	210 000	Annonceret	2002
Ewarton (Jamaica)	Alcan	1 000 000	Tekniske undersøgelser i gang	2003 eller 2004

- (37) Af disse projekter omfattende i alt 7,2 mio. t metallurgisk aluminiumoxid ville parterne kun tegne sig for [15 %-25 %] *. Alle parternes kapacitetsudvidelser er imidlertid godt i gang og vil blive afsluttet efter planerne. For størsteparten af de andre projekter er afslutningsdatoen ret usikker, og i nogle tilfælde (Indal, Ewarton) ventes projektet først afsluttet i 2004, hvilket ligger ud over, hvad Kommissionen kan tage hensyn til i sin fusionsanalyse. Ved flere af de store kapacitetsudvidelsesprojekter er der desuden tale om integrerede virksomheder, der ønsker at få dækket deres voksende interne behov. Disse virksomheder, herunder også Alcan, har samme incitament til at forhøje priserne på metallurgisk aluminiumoxid som parterne, eftersom det vil give deres ikke-integrerede konkurrenter øgede omkostninger.
- (38) I øvrigt er der ikke i alle tilfældene tale om, at raffinaderiets ejer har besluttet sig endeligt til at udvide kapaciteten. F.eks. kan der sættes spørgsmålstegn ved Kaisers finansielle levedygtighed. Ifølge Ormet vil udvidelsen af Ormets raffinaderi i Burnside øge kapaciteten med under 100 000 t, og formålet er udelukkende at undgå at skulle købe denne mængde på det frie marked og i stedet selv producere den. Hvad Brasilien angår bemærkes, at der endnu ikke er truffet endelig beslutning om hverken Alunorte- eller Sao Luis-projektet. For Sao Luis' vedkommende er aktiemajoriteten desuden i hænderne på Alcoa, som har visse formelle rettigheder, der kan [...] *. Med hensyn til Alcans

kapacitetsudvidelse i Ewarton, Jamaica, befinder projektet sig endnu på et meget tidligt stadium. Desuden skal udvidelsen, der kommer til at dreje sig om 1 mio. t, finde sted i flere etaper over 7 år. Under skyldig hensyntagen til alle disse faktorer må det konstateres, at parterne kommer til tegne sig for en meget større del af alle planlagte kapacitetsudvidelser. Denne usikkerhed om andre producenters projekter giver desuden parterne mulighed for at reagere ensidigt ved at annoncere nye kapacitetsudvidelser i deres raffinaderier.

- (39) Fra tredjeparters side er der blevet peget på, at det vil være parterne, der bedst vil kunne udvide deres raffinaderikapacitet yderligere, fordi de kommer til at kontrollere Darling Range (Pinjarra, Kwinana, Wagerup og Worsley). Ifølge disse tredjeparter er Darling Range det sted i verden, der egner sig bedst til ekspansion, for det har de laveste driftsomkostninger, lave kapitalomkostninger og ligger i et politisk stabilt område. Parterne hævder derimod, at de ikke har planer om nogen større ekspansion i de kommende år. Alcoas strategi har gået ud på at få kontrol med den lavere del af omkostningsspektret i branchen gennem overtagelse af Reynolds i stedet for at foretage ekspansioner, der ville være økonomisk mindre rentable.
- (40) Men selv om parterne ikke har nogen umiddelbare planer om yderligere kapacitetsudvidelser, er de utvivlsomt i stand til hurtigt at ekspandere, hvis det forekommer fornuftigt ud fra strategiske hensyn. Det ser ganske vist ud til, at selv om Kwinana-anlægget ikke kan udvides mere, eftersom det nu praktisk taget er helt omgivet af storbyen Perth, og der ikke er nogen jord tilbage at udvide på, kunne de andre tre raffinaderier i Darling-distriktet udmærket udvides yderligere. Wagerup-raffinaderiet har i dag en kapacitet på [...] * mio. t og statslig tilladelse til at udvide med [...] * mio. t til [...] * mio. t. En udvidelse på [...] * mio. t er for øjeblikket i gang. Med en kapitalomkostning pr. t på [...] * USD og meget lave driftsomkostninger frembyder en ekspansion her meget gunstige perspektiver. En sådan udvidelse er under aktiv overvejelse hos parterne. Pinjarra kunne udvides med yderligere [...] * mio. t. Parterne anfører, at selv om muligheden herfor er under overvejelse, er det usandsynligt, at det vil ske, fordi [...] *. Kapitalomkostningerne på [...] * USD pr. t er [...] *. Desuden hører driftsomkostningerne til blandt de laveste i verden. Beregnet efter nutidsværdi skulle et sådant projekt derfor give et positivt nettoudbytte. Endelig kunne Reynolds' Worsley-anlæg efter afslutningen af den igangværende udvidelse fra 1,9 mio. t til 3,1 mio. t stadigvæk udvides yderligere til 4 mio. t, hvilket for øjeblikket anses for at være grænsen for et raffinaderi. Parterne ville således have mulighed for at øge deres kapacitet i Darling Range med yderligere [...] * mio. t inden for de næste to år. Dette glimrende ekspansionspotentiale svarer alene til næsten halvdelen af den merefterspørgsel efter metallurgisk aluminiumoxid, som væksten i aluminiumproduktionen vil afføde, og kan virke som en advarsel til alle andre, der overvejer en større udvidelse af et eksisterende anlæg. Med andre ord vil enhver tilkendegivelse af ekspansionsplaner i Darling Range kunne afskrække konkurrenter, der opererer med højere driftsomkostninger og et mindre politisk stabilt klima, fra at udvide deres kapacitet.
- (41) Selv om Pinjarra ikke skulle opnå de miljøtilladelser, der kræves for en udvidelse, eller selv om det blev nødvendigt at installere et dyrt nyt transportbånd i Worsley for at bringe den udvundne bauxit frem til raffinaderiet, har parterne andre meget attraktive ekspansionsmuligheder. En af disse muligheder ville være Sao Luis i Brasilien, der opererer med meget lave kapitalomkostninger ([...] * USD pr. t) og ret lave driftsomkostninger.
- (42) Man må desuden ikke glemme, at parterne er med i flere joint ventures i raffinaderibranchen, hvilket giver dem mulighed for at blokere for eller vanskeliggøre de andre joint venture-partners ekspansion.
- (43) Alcoa har i dag kapitalinteresser i 10 raffinaderier. I ni af dem er Alcoa majoritetsaktionær eller enejer. Kun i Jamalco ejer Alcoa kun 50 %. Situationen er nogenlunde den samme for Reynolds, der har tilsvarende kapitalinteresser i 4 raffinaderier (Worsley, Friguia, Sherwin og Stade), men kun er minoritetsaktionær i Friguia i Guinea. Med hensyn til de andre medlemmer af de konsortier, Alcoa og Reynolds er med i, og deres ekspansionsmuligheder må man ikke glemme, at Reynolds har vetoret i [...] *, og at Alcoa har forkøbsret på [...] * og vetoret [...] *. I Suralco (Surinam), hvori Alcoa ejer [%] * og Billiton [%] *, kan Alcoas andel desuden ikke reduceres til under [%] * via ekspansion, og Alcoa har forkøbsret på [...] *.

- (44) I kraft af sin kontrol med både lav- og højomkostningsraffinaderierne og sine ekspansionsmuligheder kombineret med vetorettighederne vil Alcoa/Reynolds være i stand til at følge en strategi gående ud på at forhale kapacitetsudvidelser i bestående anlæg og samtidig nedlukke dele af sin egen højomkostningskapacitet for at holde udbuddet knapt, hvilket vil presse priserne på metallurgisk aluminiumoxid i vejret. Derefter kunne den fusionerede enhed opretholde dette prisniveau, for den ville være i stand til at afskrække enhver ny konkurrent, som det høje prisniveau måtte tilskynde til at søge ind på markedet. Alene tilkendegivelser af, at den fusionerede enhed agtede at ekspandere, ville påvirke markedsprisen på aluminiumoxid, og konkurrenterne ville være nødt til at revidere deres eventuelle ekspansionsplaner i lyset af de fremtidige priser. Det ville især være tilfældet, når en konkurrents ekspansion ikke ville give det krævede investeringsafkast, fordi de fremtidige priser på aluminiumoxid ville være for lave.
- (45) Nedenstående tabel viser Alcoas, Reynolds' og de andre store udbyderes markedsandele inklusive alle udvidelser af eksisterende anlæg og kapacitetsforøgelse via eliminering af flaskehalse ifølge Kommissionens undersøgelser:

	1999	2000	2001	2002	2003
Alcoa	48 %	50 %	44 %	42 %	44 %
Reynolds	4 %	6 %	6 %	6 %	6 %
Parterne	52 %	56 %	50 %	48 %	50 %
Kaiser	10 %	8 %	11 %	11 %	11 %
Glencore	7 %	8 %	7 %	7 %	7 %
Alusuisse	5 %	3 %	5 %	4 %	4 %
Nalco	4 %	4 %	6 %	6 %	6 %
Guineas regering	4 %	4 %	4 %	4 %	4 %
Jamaicas regering	4 %	4 %	4 %	4 %	4 %

- (46) I denne tabel antages det, at Kaiser vil genopbygge sit anlæg i Gramercy, USA. I branchen er der dog nogen tvivl om, hvorvidt det rent faktisk kommer til at ske, eftersom Kaiser har finansielle problemer (se betragtning 26 ovenfor). Hvis parterne udnyttede alle deres nuværende ekspansionsmuligheder i deres Darling Range-raffinaderier (Wagerup, Pinjarra and Worsley), ville de dække [65 %-75 %]* af den eksterne efterspørgsel efter metallurgisk aluminiumoxid i år 2003. Selv med det mere sandsynlige første scenarium ville parterne under alle omstændigheder fortsat have en meget høj markedsandel i de kommende år. Dette tyder i sig selv stærkt på, at parterne efter fusionen vil få en dominerende stilling på det frie marked for metallurgisk aluminiumoxid.

Landespecifik risiko ved ekspansionsprojekter

- (47) Teoretisk vil det bedste sted at placere en konkurrencedygtig kapacitet til produktion af aluminiumoxid baseret på attraktive bauxitforekomster være Guinea, eftersom Guinea-bauxit anses for at være den bedste i verden. Men som eksemplet med det eneste raffinaderi i dette land, Friguia-Kimbo, har vist, var omstændighederne af en sådan karakter, at Pechiney, Alcan og Hydro trak sig ud af projektet. Raffinaderiet er blevet overtaget af [...] * og omstruktureres nu med teknisk bistand fra [...] *. [...] * fik til gengæld en kapitalandel på [%] *.
- (48) I branchen betragtes Australien, Jamaica, Indien og Brasilien derfor som de bedste steder for en udvidelse af aluminiumoxidproduktionskapaciteten. Af disse fire lande er Australien forbundet med langt den laveste risiko. Denne lave risiko afspejles i lavere rente. På basis af renten på en amerikansk tiårsobligation vil renten ligge 50 % højere i Indien. Det giver parterne en yderligere konkurrencefordel, at der er politisk stabilitet på deres vigtigste produktionssted, Darling Range i Australien.

Knowhow og teknologi

- (49) Af Kommissionens markedsundersøgelse fremgår, at mange virksomheder frygter for fusionens virkninger med hensyn til raffineringsteknologi og -knowhow (undtagen byggeteknologi). Både Alcoa og Reynolds råder over den teknologi, der skal til for f.eks. at forbedre udbyttet af aluminiumoxid. Alcoa følger en politik gående ud på ikke at meddele licens på knowhow af denne art til konkurrenter, [...] * Reynolds [...] *.
- (50) Et af de punkter, der vækker særlig bekymring, er den nyudviklede teknologi til forarbejdning af uren bauxit. Igennem de sidste tre år er der i joint venture-virksomheden i Worsley udviklet [...] * nye metoder til [...] *. Der er indgivet patentansøgninger. En af disse metoder er allerede blevet afprøvet med succes i anlægget. [...] *. [...] *. Denne teknologi vil føre til en betydelig forøgelse af produktionen af aluminiumoxid i Worsley (mindst mellem [%] * [%] *), ud over eventuelle andre [...] *.
- (51) Denne teknologi [...] *, men kan anvendes andre steder i verden. Den er dog særlig effektiv i Darling Range, fordi [...] *. Med denne nye teknologi ville Reynolds have været i stand til at anfægte Alcoas dominans. Ved fusionen fjerner Alcoa ikke alene denne trussel, men får også adgang til den nye teknologi, hvilket yderligere øger omkostningsfordelen i de anlæg [...] *, som Alcoa herefter kontrollerer [...] *. Det vil også give Alcoa bedre muligheder for at afværge nye konkurrenters indtrængning på markedet. Adgangen til denne nye teknologi vil følgelig forstærke Alcoas dominans.

Udbud af kontrakter

- (52) Parterne hævder, at ved de relativt få kontrakter, der udbydes i et givet år, indkommer der bud fra et betydeligt antal producenter. Ifølge parterne har kontrakter udbudt på det seneste tiltrukket mellem fire og syv bydende virksomheder, hvilket sikrer, at der konkurreres. Men at der hver gang er mellem fire og syv producenter, der byder på en kontrakt, betyder ikke, at de har lige stor chance for at få den tildelt. Hvis det var tilfældet, ville man have forventet, at Alcoas markedsandele skulle have ligget på mellem 14 % og 25 %. I virkeligheden lå Alcoas markedsandel imidlertid altid langt højere, i de fleste år et godt stykke over 40 %.
- (53) I en normal udbudssituation, hvor hver af de bydende virksomheder er i stand til at dække hele leverancen, vil kontrakten gå til den, der har de laveste gennemsnitsomkostninger. Den virksomhed, der har de laveste gennemsnitsomkostninger, vil afgive et bud lige under den nærmeste konkurrents gennemsnitsomkostninger. I en sådan situation vil en overtagelse af den nærmeste konkurrent resultere i en betydelig svækkelse af konkurrencen, eftersom den fusionerede enhed ved hvert nyt udbud vil sætte sin pris tæt op ad den tredjestærkeste bydendes pris.
- (54) Ifølge Alcoa adskiller markedet for metallurgisk aluminiumoxid sig imidlertid fra den normale udbudsmodel ved, at de bydende er underlagt kapacitetsbegrænsninger. Der er balance på markedet, og alle producenterne kan sælge deres produktion og gør det også. Parterne gør gældende, at som følge af denne situation på markedet ligger prisen ved et givet udbud tæt op ad gennemsnitsomkostningerne hos den af de bydende, der har de højeste omkostninger. Ingen lavomkostningsproducent vil nogensinde opgive sin merindtjening ved at byde en pris, der ligger tæt op ad den nærmeste konkurrents gennemsnitsomkostninger. Kommissionen accepterer, at med det af Alcoa beskrevne markedsscenario vil alle de bydende i hvert af de tre-fire udbud, der finder sted hvert år, være nødt til at tage hensyn til, hvad deres konkurrenter kan tænkes at ville byde. Ved udbud, hvor Darling Range-anlæg (Wagerup og Pinjarra for Alcoa og Worsley for Reynolds), der opererer med nogenlunde samme omkostningsniveau, har været impliceret, kunne prisen sættes mere konkurrencedygtigt. I disse udbud er det rent faktisk meget sandsynligt, at disse virksomheder vil sætte deres pris lavere end i situationer, hvor det kun er højomkostningsproducenter, der byder. Kapacitetsbegrænsninger påvirker graden af konkurrence på to måder. For det første har en virksomhed med begrænset kapacitet intet større incitament til at afvige fra de andre — en producent med en lav reservekapacitet vil ikke vinde meget ved at underbyde sine konkurrenter, eftersom han ikke vil være i stand til

at deltage i ret mange andre udbud — og har ingen chance for at lægge et realistisk gengældelsespres på de konkurrenter, der eventuelt afviger. Efter fusionen vil det umiddelbare resultat af, at en af de mest effektive og aktive potentielle udbudsdeltagere elimineres, derfor være en forhøjelse af balanceprisen i de udbudsrunder, som Darling Range-anlæg deltager i. Den endelige virkning vil blive højere gennemsnitlige bud.

- (55) Før fusionen havde Reynolds [...] * mio. t til salg på det frie marked. Denne mængde kom kun fra [...] * ([...] *). Reynolds rådede således over [...] * t til at kunne deltage i nye udbud (svarende til [%] * af det frie marked). Parterne hævder, at Reynolds' indflydelse kun kunne være meget begrænset, for når denne mængde først er afsat, er der intet tilbage til at byde på fremtidige kontrakter. Det er dog på ingen måde sikkert, at Reynolds afsætter denne mængde i den først udbudte kontrakt. Det er absolut muligt, at Reynolds først går af med sejren ved den anden eller tredje eller måske fjerde kontrakt. Hvis det er tilfældet, ville Reynolds være i stand til at holde priserne nede, for den virksomhed, der vinder kontrakten, vil have været nødt til at tage hensyn til Reynolds, da han prissatte sit bud.
- (56) Desuden er der mulighed for ekspansion i Worsley på mindst 400 000 t ved at udvide de eksisterende anlæg. Denne mængde kan bruges til at afgive bud, endnu før udvidelsen er iværksat. For de fleste, om ikke alle, udvidelser gælder, at den øgede mængde er afsat, før udvidelsen påbegyndes. Et illustrativt eksempel herpå er Billitons bud på kontrakten på leverancer til Alouette i 1997. Billiton tilbød 430 000 t fra et kapacitetsudvidelsesprojekt i Worsley og vandt kontrakten over Alcoa til en pris på 12,75 % CIF. Denne pris ligger kun en smule over 12 % FOB og derfor under den gennemsnitlige markedspris på 12,5 % FOB. Ifølge eget udsagn var Billiton kun i stand til at vinde over Alcoa, fordi udvidelsen fandt sted i Worsley, hvis driftsomkostninger hører til de laveste blandt verdens raffinaderier. Dette eksempel viser, at det spiller en stor rolle, om Darling Range-raffinaderier deltager i udbuddet. Elimineringen af Reynolds som konkurrent vil derfor resultere i højere priser for langfristede kontrakter.

Mulige leverandører på lang sigt

- (57) I branchen er der givet udtryk for bekymring over, at der efter fusionen vil være færre potentielle leverandører af tilstrækkelige mængder metallurgisk aluminiumoxid på lang sigt. Kunderne til metallurgisk aluminiumoxid, dvs. aluminiumproducenterne, lægger vægt på at kunne købe deres forsyninger hos en enkelt leverandør af aluminiumoxid i stedet for hos forskellige leverandører. Leverandører af aluminiumoxid må derfor være i stand til at levere mindst 500 000 t om året under langfristede kontrakter. Ifølge parterne vil der være mindst syv producenter af metallurgisk aluminiumoxid, der har et overskud på over 500 000 t. Parterne peger på Kaiser, Glencore, CVG, Nalco, Guineas regering og Jamaicas regering. Resultaterne af markedsundersøgelserne har imidlertid vist, at ikke alle disse udbydere reelt kan betragtes som pålidelige leverandører på lang sigt.
- (58) Ifølge de fleste aftagere vil Kaiser være den mest pålidelige leverandør, når der ses bort fra parterne. Der er dog stadig nogen usikkerhed om, hvorvidt Gramercy-anlægget vil blive genopført. Glencore er ganske vist først og fremmest grossist, men anses også for at være en pålidelig leverandør. Glencore køber imidlertid en del af sin aluminiumoxid hos Alcoa og kan derfor ikke betragtes som helt uafhængig. Med hensyn til den indiske udbyder Nalco forlyder det, at Nalco foretrækker at indgå mellemlange kontrakter over 3-5 år, navnlig med indiske og kinesiske aluminiumproducenter. Jamaicas regering kan anses for at være en pålidelig leverandør. Den foretrækker imidlertid også mellemlange kontrakter som den treårige kontrakt med Glencore. Desuden har Alcoa forkøbsret på [...] * aluminiumoxid fra enhver udvidelse af kapaciteten i [...] *, hvilket udgør [%] * af overskuddet på [...] *. Den samlede kapacitet i [...] * kan desuden ikke øges udover [...] * mio. t om året, medmindre [...] *. CVG i Venezuela råder over meget små mængder aluminiumoxid, og ifølge Kommissionens markedsundersøgelse opfatter de fleste virksomheder Venezuela som værende forbundet med en »politisk risiko«. Guineas regering betragtes også af mange som en upålidelig leverandør på lang sigt på grund af den politiske ustabilitet. Den anmeldte fusion vil således resultere i, at antallet af pålidelige langsigtede leverandører af mindst 500 000 t reduceres fra 4 til 3. Der findes andre potentielle leverandører på lang sigt, som ikke har en overskydende aluminiumproduktion, men optræder på markedet som grossister. Der er bl.a. tale om Billiton og Pechiney. Men man må ikke glemme, at de i vid udstrækning er afhængige af leverancer fra Alcoa og Reynolds.

Konklusion

- (59) Under hensyn til alle de ovennævnte faktorer finder Kommissionen, at den anmeldte fusion vil skabe en dominerende stilling på det frie marked for metallurgisk aluminiumoxid (SGA).

B. ALUMINIUMHYDROXID

Definition af produktmarkedet

- (60) Som beskrevet ovenfor under nr. 9, foregår produktionen af metallurgisk aluminiumoxid i fire faser — kogning, klaring, udfældning og kalcinering. Den udvundne bauxit sættes sammen med en kaustisk soda-opløsning under høj temperatur og højt tryk i et kogekar. Under klaringen udskilles urenheder og reststoffer ved en smelte- og filtreringsproces, og den opløsning, der fremkommer, pumpes ind i varmevekslere og nedkøles. Aluminiumoxiden udfældes derefter af opløsningen som aluminiumhydroxidkrystaller i en såkaldt »seeding«-proces. Opløsningen blandes med små mængder af tidligere udfældet aluminiumhydroxid, og der udskilles fast aluminiumhydroxid (et mellemprodukt indeholdende ca. 40 % kemisk bundet vand) af opløsningen, efterhånden som den afkøles. Denne aluminiumhydroxid kan udskilles på dette stadium eller videreforædles ved kalcinering til aluminiumoxid. Udskilt på dette stadium er der tale om rå aluminiumhydroxid.
- (61) Størsteparten af aluminiumhydroxiden (90 %) tørres yderligere (hvor vandet fjernes fra krystallernes overflade) og kalcineres (hvor vandet i krystallerne fjernes). Den derved frembragte aluminiumoxid er kalcineret aluminiumoxid. 90 % af den kalcinerede aluminiumoxid anvendes til smeltning af aluminiummetal og betegnes derfor metallurgisk aluminiumoxid eller SGA (»smelter-grade alumina«). De resterende 10 % af den kalcinerede aluminiumoxid bruges til at fremstille aluminiumoxider til tabularkvaliteter, aluminatcement og mullit. I disse kemikalier frembyder aluminiumoxiderne egenskaber som høj temperaturrestens, kemisk resistens, mekanisk resistens og elektrisk resistens.
- (62) Den ikke-kalcinerede aluminiumhydroxid, også kaldet aluminiumtrihydroxid eller ATH, udskilles som et mellemprodukt ved fremstilling af metallurgisk aluminiumoxid i våd, kagelignende tilstand, og betegnes ofte som »våd filterkage« eller »våd hydroxid«. Den tørres typisk for at frembringe aluminiumhydroxid⁽¹⁷⁾ (som er et standardprodukt, der ikke videreforarbejdes efter individuelle kundespecifikationer). Aluminiumhydroxid er et kemisk aluminiumoxidprodukt. Våde og tørre aluminiumhydroxider er på dette stadium råvarer, som er indbyrdes substituerbare. Der findes kun et lille nichemarked, nemlig hydroxid til glasproduktion, hvor kun tørt hydroxid kan bruges. Rå aluminiumhydroxid sælges som råvare til brug til en række endelige anvendelsesformål, bl.a. til fremstilling af forskellige industrikemikalier, f.eks. aluminiumsulphat (der bruges til vandrensning, papirfremstilling og titandioxid), aluminiumchlorid (katalysator i organisk kemi), aluminiumfluorid (som bruges i smeltebade i smelteanlæg), cement og syntetiske zeolitter (molekylærsigter brugt i den petrokemiske industri og i rengøringsmidler).
- (63) Rå aluminiumhydroxid bruges også som basismateriale til fremstilling af »specialhydroxider«. Specialhydroxider fremstilles i mindre mængder end råhydroxider og kræver yderligere forædling og ekspertise. Specialhydroxider fremstilles bl.a. ved knusning (mekanisk knusning, der frembringer grove partikler), ny opkogning og udfældning (hvor hydroxiden opløses til en kaustisk opløsning efterfulgt af en særlig behandling og genudfældning som hydroxid) eller coating (hvor den knuste eller udfældede hydroxid blandes med andre kemikalier for at frembringe en kemikaliecoating). Specialhydroxider afsættes til forskellige anvendelsesformål, som ikke er de samme, hvortil der bruges rå aluminiumhydroxid. Der er bl.a. tale om brandhæmmende materialer og fyldstoffer i plastindustrien, mellemlæg og coating i papirindustrien, absorberende materialer og katalysatorer samt pudsemidler.

⁽¹⁷⁾ Aluminiumhydroxid og kalcineret aluminiumoxid, der ikke videreforædles til metallurgisk aluminiumoxid, betegnes undertiden også under ét som »ikke-metallurgisk« aluminiumoxid.

- (64) Kommissionens undersøgelse fører til den konklusion, at aluminiumhydroxid brugt som råmateriale til fremstilling af forskellige industrikemikalier som aluminiumsulphat, aluminiumchlorid, aluminiumfluorid, cement og syntetiske zeolitter udgør et særskilt marked i forhold til andre aluminiumoxidkvaliteter og -typer.

Udbudssiden

- (65) Udbuddet af aluminiumhydroxid er præget af meget lav substitution, eftersom der kun findes ganske få aluminiumoxidraffinerier, der kan levere det. De fleste aluminiumoxidproducenter satser på metallurgisk aluminiumoxid og har ikke de mekaniske anlæg, der skal til, for at udskille hydroxid mellem filtreringen og kalcineringen eller producerer måske aluminiumhydroxid indeholdende en stor mængde rester af den udvundne bauxits organiske stoffer, hvilket gør den uegnet til flere kemiske processer. Selv om det rent teknisk er muligt at omstille produktionen ved blot at lade være med at videreforædle hydroxiden til aluminiumoxid ved kalcinering, vil det typisk være forbundet med betydelige logistiske problemer, eftersom aluminiumoxid opbevares i siloer, medens aluminiumhydroxid som følge af det høje vandindhold kræver særlig opbevaring og særlig logistik. Til fremstilling af tør hydroxid kræves desuden et tørreanlæg. De største udbydere af aluminiumhydroxid i EØS er Alcoa, Reynolds, VAW og Pechiney.
- (66) Af markedsundersøgelsen fremgår, at en prisstigning på 5 %-10 % på aluminiumhydroxid ikke vil få nye udbydere til at trænge ind på markedet, eftersom det er forbundet med for store offeromkostninger og kapitalinvesteringer. Selv om den var vedvarende, kunne en mindre prisforhøjelse heller ikke i sig selv resultere i en udvidelse af de etablerede udbyderes kapacitet, eftersom det er dyrt at øge kapaciteten i aluminiumoxidproduktionen.
- (67) En stigning i prisen på rå aluminiumhydroxid vil desuden ikke kunne modvirkes ved produktionsomlægninger fra aluminiumoxid til hydroxid. For det første ville det betyde, at aluminiumfabrikkerne ville køre med mindre end fuld kapacitet, og det ville påføre aluminiumproducenterne betydelige omkostninger⁽¹⁸⁾. Hvis man brugte aluminiumoxidkapaciteten til at øge produktionen af rå aluminiumhydroxid efter en prisstigning, ville det for det andet betyde, at integrerede aluminiumproducenter gik glip af en del af deres salg af primæraluminium, der sælges til langt højere priser end nogen af de to typer aluminiumoxid, og måtte lade anlæg med betydelige faste omkostninger ligge uudnyttede hen. Selv en større stigning i prisen på rå aluminiumhydroxid ville derfor ikke føre til, at produktionen omstilles fra metallurgisk aluminiumoxid til rå aluminiumhydroxid. Den eneste mulighed består i at øge kapaciteten i aluminiumoxidfabrikken, hvilket er forbundet med betydelige investeringsomkostninger.
- (68) På kort og mellemlang sigt vil det derfor kunne betale sig at forhøje priserne på rå aluminiumhydroxid.

Efterspørgselssiden

- (69) Som nævnt under nr. 62, bruges rå aluminiumhydroxid til fremstilling af forskellige industrikemikalier og sælges til producenterne af disse forskellige kemikalier som et standardprodukt, der ikke videreforarbejdes yderligere efter deres individuelle specifikationer.
- (70) Der findes forskellige typer rå aluminiumhydroxid, alt efter partikelstørrelse, morfologi, hvidhed, vandindhold, α -aluminiumoxidindhold⁽¹⁹⁾ og urenheder, men der er dog stort set tale om det samme produkt.

⁽¹⁸⁾ Man må ikke glemme, at aluminiumoxidraffinerier og smelteanlæg normalt kører med fuld kapacitet.

⁽¹⁹⁾ Angiver den termodynamiske stabilitet.

- (71) Rå aluminiumhydroxid bruges bl.a. til fremstilling af aluminiumsulphat, hvor hydroxiden i en reaktor blandes med svovlsyre og enten hældes i tørrebakker til fremstilling af fast aluminiumsulphat eller fortyndes med demineraliseret vand til fremstilling af aluminiumsulphatopløsning. Aluminiumsulphat bruges af drikkevareindustrien, hvor et lavt indhold af tungmetaller har afgørende betydning, til vandrensning i den kommunale og den industrielle vandforsyning og i papirindustrien, hvor et lavt jernindhold spiller en afgørende rolle for hvidheden. Som følge af miljølovgivningen er efterspørgslen efter aluminiumsulphat steget gennem de sidste 20 år.
- (72) Aluminiumfluorid fremstilles på basis af rå aluminiumhydroxid behandlet med enten fluorkieselsyre eller fluspat (HF) efter den tørre metode eller flydende fluspat efter den våde metode. Aluminiumfluorid bruges primært som tilsætning i kryolitsmeltebadet ved den elektrolyse, hvor aluminiumoxid reduceres til aluminiummetal i Hall-Héroult processen. Efterspørgslen efter aluminiumfluorid er konstant steget med 2-4 % siden 1995.
- (73) Aluminiumchlorid fremstilles ved at lade chlor reagere med smeltet aluminiummetal eller ved karbonisering af rå aluminiumhydroxid. Aluminiumchlorid bruges som katalysator inden for organisk kemi, til isomerisering af flybrændstof og til fremstilling af ethylchlorid, butylgummi, farvestoffer, vaskemidler, polymerer osv. samt til pigment-, uld- og papirfremstilling.
- (74) Rå aluminiumhydroxid bruges også til fremstilling af zeolitter, der anvendes til fremstilling af vaskemidler. I produktionsprocessen opløses rå aluminiumhydroxid med kaustisk soda og blandes med flydende silikat. Af denne blanding udkrystalliseres zeolit efter flere krystalliseringer, filtreringer og tørringer. Igennem de seneste 20 år har lovgivningen begrænset brugen af phosphater i vaskemidler, hvilket har bragt efterspørgslen efter det ikke-phosphatdannende zeolit op på knap 1 mio. t.
- (75) Producenterne af de ovennævnte produkter udtalte under Kommissionens markedsundersøgelse, at det ikke ville være teknisk muligt at erstatte rå aluminiumhydroxid med noget andet produkt i de ovennævnte produktionsprocesser.

Konklusion angående produktmarksdefinitionen

- (76) På grundlag af det ovenstående har Kommissionen draget den konklusion, at der findes et særskilt produktmarked for rå aluminiumhydroxid brugt til fremstilling af forskellige industrikemikalier.

Definition af det geografiske marked

- (77) Markedet for metallurgisk aluminiumoxid kan anses for at omfatte hele verden, men for rå aluminiumhydroxid er det geografiske marked af mere begrænset omfang.
- (78) Forholdene omkring håndtering og logistik er helt anderledes for rå aluminiumhydroxid end for metallurgisk aluminiumoxid. Aftagerne af den rå aluminiumhydroxid i den kemiske industri og plastindustrien har brug for just-in-time-levering af små partier, som er for dyre at levere over lange afstande. Rå aluminiumhydroxid indeholder 40 % vand, hvilket gør det vanskeligt og dyrt at transportere over lange afstande. Desuden er importen af rå aluminiumhydroxid i EØS belagt med en told på 5,5 %, undtagen for de ansøgerlande, der har undertegnet en Europaaftale med EU. Men det er kun i Ungarn, at der findes kapacitet til raffinering af aluminiumhydroxid. Den eneste producent, Ajka, som eksporterer små mængder til EU, ligger inde i landet, hvilket gør det betydeligt dyrere at transportere den rå aluminiumhydroxid over lange afstande. Ifølge parterne betyder transportomkostningerne på verdensplan et tillæg på ca. 15 % til den endelige salgspris for rå aluminiumhydroxid eksporteret fra eller importeret til EØS. Importen i dag i EØS udgør kun ca. 9,5 % af det samlede forbrug i EØS. Det geografiske marked for rå aluminiumhydroxid ser derfor ikke ud til at være mere omfattende end EØS-området.

- (79) Rå aluminiumhydroxid handles overalt i verden, men i mindre udstrækning end metallurgisk aluminiumoxid. Ifølge udtalelser fra tredjeparter er det nordamerikanske og det europæiske marked adskilt fra hinanden i kraft af logistikomkostninger og told, og markedsundersøgelserne har vist, at kunder i EØS primært køber deres rå aluminiumhydroxid fra produktionsanlæg i EØS. Indtil 1997 transporterede Alcoa ganske vist aluminiumhydroxid fra [...] * til EØS med henblik på salg til kunder i EØS. Denne import ser dog ud til at være blevet trappet ned efter Alcoas overtagelse af Inespals aluminiumoxidanlæg i San Ciprian i Spanien. Siden da har Alcoa kun solgt rå aluminiumhydroxid produceret i selskabets anlæg i EØS. I 1996 besluttede Kaiser desuden at ophøre med at eksportere aluminiumhydroxid til Europa på grund af de store omkostninger herved.
- (80) Af de ovennævnte grunde forekommer det geografiske marked for rå aluminiumhydroxid ikke at være mere omfattende end EØS.

Vurdering af konkurrenceforholdene

- (81) Kommissionen har modtaget adskillige klager fra virksomheder i branchen, der bruger rå aluminiumhydroxid til fremstilling af forskellige industrikemikalier. Klagerne peger bl.a. på, at fusionen i realiteten vil resultere i, at der kun kommer til at bestå en enkelt udbyder af rå aluminiumhydroxid, der vil kunne diktere priser og mængder. Det vil ikke være muligt at finde nogen alternativ leverandør, eftersom de andre producenters produktion ikke er stor nok til at dække kemikalieproducenteres efterspørgsel efter aluminiumhydroxid til brug for fremstillingen af forskellige industrikemikalier.
- (82) Parternes markedsandel for rå aluminiumhydroxid ligger på [40 %-50 %] * på verdensplan og på [45 %-55 %] * inden for EØS. Deres største konkurrent, Pechiney, har en markedsandel på [5 %-15 %] * i EØS, hvorefter kommer Alusuisse med [5 %-15 %] *, VAW med [1 %-10 %] * og Alcan med [1 %-10 %] *. På verdensplan er de største konkurrenter Kaiser med en markedsandel på [5 %-15 %] *, Alcan med [1 %-10 %] *, NLM med [1 %-10 %] *, Pechiney med [1 %-10 %] * og Sumitomo med [1 %-10 %]*.

Udbyder	Markedsandel EØS	Udbyder	Markedsandel verden
Alcoa	[%] *	Alcoa	[%] *
Reynolds	[%] *	Reynolds	[%] *
Pechiney	[%] *	Kaiser	[%] *
Alusuisse	[%] *	Alcan	[%] *
VAW	[%] *	NLM	[%] *
Alcan	[%] *	Pechiney	[%] *

- (83) Inden for EØS findes der kun få udbydere af rå aluminiumhydroxid, nemlig Alcoa, Reynolds, Pechiney, Alusuisse, VAW og Alcan. Ud over Alcoa og Reynolds tegner de andre udbydere af aluminiumhydroxid sig kun for ubetydelige markedsandele inden for EØS, og kunder specielt i Nordeuropa har ikke peget på andre leverandører af rå aluminiumhydroxid end Alcoa, Reynolds, Pechiney, VAW og Alcan. Markedet for rå aluminiumhydroxid er blevet mere koncentreret efter fusionen mellem Alcan og Alusuisse⁽²⁰⁾, der har en markedsandel på 13 %. Flertallet af de virksomheder, der besvarede Kommissionens spørgeskema, hævder, at det er yderst usandsynligt, at udbydere af rå aluminiumhydroxid fra lande uden for EØS ville være i stand til at tilbyde produktet til kunder i EØS. Udbydere af rå aluminiumhydroxid i lande som USA og Japan ligger for langt borte til at kunne levere rå aluminiumhydroxid til konkurrencedygtige priser til kunder i EØS. Østeuropæiske udbydere som Ajka i Ungarn er desuden underlagt højere logistikomkostninger og mangler opbevaringsplads på bestemmelsesstedet. Desuden betragter EØS-baserede kunder den rå aluminiumhydroxid fra Østeuropa som værende af utilstrækkelig kvalitet.

⁽²⁰⁾ Sag nr. COMP/M.1663.

- (84) Fusionsparternes høje markedsandel tyder allerede i sig selv på markedsstyrke på markedet for rå aluminiumhydroxid. Det må derfor undersøges, om andre relevante faktorer end deres tilsammen høje markedsandel efter fusionen vil virke i retning af, at fusionsparterne efter fusionen vil få en dominerende stilling på markedet for rå aluminiumhydroxid.
- (85) I den ovenstående analyse af produktmarkedet blev det overvejet, om en forhøjelse af prisen på rå aluminiumhydroxid kunne modvirkes enten af reaktioner fra andre udbydere af forskellige aluminiumoxidprodukter eller af, at rå aluminiumhydroxid blev erstattet af andre produkter. Det blev konkluderet, at der på kort og mellemlang sigt ikke kunne opstå nogen substitution hverken på udbuds- eller efterspørgselssiden.
- (86) Parterne har peget på, at Kaisers anlæg i Gramercy i USA formentlig genopstarter produktionen senere på året og derfor vil være en potentiel leverandør til EØS af rå aluminiumhydroxid. De virksomheder, Kommissionen kontaktede i sin markedsundersøgelse, giver imidlertid udtryk for alvorlig tvivl om, hvornår Gramercy kan genåbne, og om mulighederne for at eksportere rå aluminiumhydroxid til EØS fra Gramercy. Denne tvivl forekommer meget velfunderet, eftersom Kaiser i 1996 fik en uafhængig konsulent til at foretage en analyse af, hvilke økonomiske virkninger det ville få for Kaiser at markedsføre og sælge rå aluminiumhydroxid i Europa. I lyset af den konklusion, denne konsulent nåede frem til med hensyn til markedet og logistikomkostningerne, besluttede Kaiser at opgive dette projekt, da der ikke var tilstrækkeligt grundlag til på længere sigt at gå ind på det europæiske marked i større stil.
- (87) I betragtning af strukturerne på markedet for rå aluminiumhydroxid og de store investeringsomkostninger, som indtrængning på dette marked vil være forbundet med for en potentiel ny udbyder, er det ikke sandsynligt, at der vil komme nye udbydere til på markedet for rå aluminiumhydroxid i EØS. Desuden udgør tolden på 5,5 % på al import af rå aluminiumhydroxid i EØS og de høje logistikomkostninger en barriere for adgangen til dette marked. Kommissionens markedsundersøgelse viste, at det er yderst usandsynligt, at der vil blive importeret rå aluminiumhydroxid fra Øst- og Centraleuropa i EØS. Det beror på, at transporten af rå aluminiumhydroxid er forbundet med betydelige logistikomkostninger, at de øst- og centraleuropæiske fabrikker, der potentielt kunne levere, står med kapacitetsproblemer, og endelig at et stort antal kunder har udtalt, at kvaliteten af rå aluminiumhydroxid fra disse fabrikker ikke er god nok.
- (88) Den fusionerede enheds markedsstyrke øges yderligere af, at efterspørgselssiden er kendetegnet ved mange ret små aftagere af rå aluminiumhydroxid. Ifølge oplysninger fra parterne selv tegner den største aftager sig for under [...] * t rå aluminiumhydroxid (1999) af et samlet forbrug af rå aluminiumhydroxid i EØS på 1,13 mio. t. De andre aftager væsentligt mindre mængder. Som nævnt ovenfor under betragtning 69-75, findes der ingen alternativer til rå aluminiumhydroxid til fremstilling af forskellige industrikemikalier. Aftagerne har derfor ingen markedsstyrke som aftagere, men kommer til at stå over for en monopol-situation, hvor Alcoa/Reynolds vil være i stand til at diktere mængder og priser for rå aluminiumhydroxid.

Konklusion

- (89) I lyset af det ovenstående konkluderer Kommissionen, at den anmeldte fusion vil føre til skabelse af en dominerende stilling på EØS-markedet for rå aluminiumhydroxid.

C. P0404-ALUMINIUM MED HØJ RENHEDSGRAD

Det relevante produktmarked

- (90) Primæraluminium fremstilles i forskellige renhedsgrader. Der kan sondres mellem tre hovedkategorier, nemlig aluminium med høj, normal og lav renhedsgrad. Renhedsgraden i primæraluminiumblokke afhænger af, hvor mange urenheder — især silikone og jern — der findes i det samlede

metallindhold. Primæraluminium indeholdende over 99,7 % aluminium og under 0,1 % silikone og 0,2 % jern betegnes som aluminium med høj renhedsgrad. P0404-aluminium med høj renhedsgrad indeholder under 0,04 % silikone og 0,04 % jern eller ca. 99,92 % ren aluminium⁽²¹⁾. Denne aluminiumkvalitet bruges i rumfarts-, luftfarts- og forsvarsindustrien.

- (91) Af markedsundersøgelsen fremgår, at P0404-aluminium med høj renhedsgrad udgør et særskilt produktmarked i forhold til standard-aluminium og andre højrene aluminiumkvaliteter.
- (92) Set fra efterspørgselsiden anvendes P0404 som råmateriale ved fremstilling af aluminiumlegeringer med høj renhedsgrad, hvor der stilles krav om særlige mekaniske egenskaber (såsom lav vægt, bestandighed, brudresistens osv.). Disse legeringer bruges i rumfarts- og luftfartsindustrien. Aluminiumlithiumlegeringer og andre højrene aluminiumlegeringer (som f.eks. 2000- og 7000-legeringer) bruges primært til fremstilling af skotter, udvalgte maskindele og eksterne brændstoftanke til fly og rumfartøjer. Markedsundersøgelsen viste, at efterspørgslen efter P0404 er meget konstant — for på grund af sine fysiske og mekaniske egenskaber samt prisforskellene kan P0404 til brug i rumfarts- og luftfartsindustrien ikke erstattes af nogen anden aluminiumkvalitet med højere eller lavere renhedsgrad. På den anden side er højrent aluminium dyrere og egner sig især til formål med høj værditilvækst som f.eks. elektronik, CD'er, kondensatorer osv. Aluminium med lavere renhedsgrad indeholder urenheder, der gør disse kvaliteter uegnede til legeringer til brug i rum- og luftfartsindustrien. Aftagerne af P0404 i rumfarts- og luftfartsindustrien udtalte, at de ikke kunne skifte til noget andet råmateriale — det være sig et andet metal end aluminium eller en anden højren aluminiumskvalitet end P0404 — i tilfælde af en mindre, men mærkbar og ikke forbigående stigning på 5 %-10 % i prisen på P0404. Set ud fra aftagernes synspunkt finder Kommissionen ikke, at der findes noget alternativ til P0404 til fremstilling af legeringer til brug i luftfarts- og rumfartsindustrien (aluminiumlithium og andre legeringer), men at P0404 udgør et særskilt produktmarked i forhold til aluminium med andre renhedsgrader samt andre metaller.
- (93) Efter parternes opfattelse er udbudssiden præget af en høj grad af substitution, hvad angår produktion af aluminium i almindelighed, og ifølge dem vil enhver aluminiumproducent i verden være i stand til at fremstille P0404 og andre aluminiumkvaliteter med høj renhedsgrad. Denne opfattelse blev imidlertid ikke bekræftet af markedsundersøgelsen. Den viste faktisk, at aluminiumproducenter, der fremstiller aluminium af lavere kvalitet, ikke uden videre og hurtigt kan gå over til at producere P0404 og blive vedvarende og langsigtede udbydere af dette produkt. Det kan tage op til to år for en aluminiumproducent, der i dag producerer andre renhedsgrader, at blive en vedvarende og langsigtet udbyder af P0404. Udover den nødvendige omstilling og ændring af arbejdsmetoder vil det være nødvendigt hele tiden at forbedre produktionskvaliteten over lang tid for at nå op på at producere den mængde P0404, der er nødvendig, for at produktionen er rentabel. Kommissionen har spurgt aluminiumproducenter, som ikke for øjeblikket producerer P0404, om, hvorvidt det er sandsynligt, at de ville gå ind på dette marked efter en mindre, men mærkbar og ikke forbigående stigning i prisen på P0404. Ingen af disse producenter svarede ja hertil. De aluminiumproducenter, der for øjeblikket producerer standard-P1020-aluminium, kan følgelig ikke anses at tilhøre markedet for P0404.
- (94) Heller ikke aluminiumproducenter, der for øjeblikket fremstiller andre aluminiumkvaliteter med høj renhedsgrad end P0404 (hvad enten renhedsgraden er højere eller lavere) ville gå over til at producere P0404 efter en mindre, men mærkbar og ikke forbigående stigning i prisen på P0404. Selv om disse producenter rent teknisk ville være i stand til at fremstille P0404, ville de ikke have noget økonomisk incitament til at gøre det. Produktion af aluminium med højere renhedsgrad end P0404 giver en højere fortjeneste, som producenten ville gå glip af, hvis han gik over til i stedet at producere P0404. Selv om omstillingsomkostningerne måske ikke i sig selv er særlig store — eftersom disse producenter har det udstyr, der skal til for at producere aluminium med høj renhedsgrad (pointfeeder-udstyr og edb-styring) — vil driftsomkostningerne efter omstillingen blive større end nettoindtægterne, selv i tilfælde af en større stigning i P0404-prisen. Af en CRU-rapport om aluminium med høj renhedsgrad fremgår, at hvis en aluminiumproducent skulle beslutte sig til at bruge en del af sin kapacitet til at producere højrent aluminium, kunne kapitalomkostningerne herved variere ganske betydeligt, alt efter hvilken teknologi og hvilket udstyr der allerede anvendes i anlægget. Desuden anslås driftsomkostningerne i en aluminiumfabrik, der går over til at producere P0404, at stige med ca. 53 USD/t. Og selv om aluminiumproducenten havde pointfeeder-udstyr og edb-styring, ville det stadig være forbundet med meromkostninger i størrelsesordenen 20-50 USD/t

⁽²¹⁾ Standard-primæraluminium, også kaldet 99,7 %-aluminium eller P1020, indeholder 0,10 % jernurenheder og 0,20 % silikoneurenheder.

at installere nye rør og 15 USD/t i tabt indtjening under omstillingen. Med de yderligere driftsomkostninger og den forventede indtjening på P0404 ville det derfor ikke kunne betale sig at gå over til at producere P0404, eftersom det ville give en merindtjening på 24-49 USD/t — hvilket er mindre end de ekstra driftsomkostninger på 53 USD/t. Selv om de aluminiumproducenter, der i dag fremstiller aluminium med andre renhedsgrader, er i stand til at gå over til at fremstille P0404, har de således intet økonomisk incitament til at gøre det, selv ikke efter en betydelig prisstigning på P0404. Aluminiumproducenter har da også over for CRU udtalt, at de »bevidst har afstået fra at forsøge at producere aluminium med høj renhedsgrad efter en cost-benefit analyse«. Det er årsagen til, at der igennem de seneste år ikke er nogen, der er gået over til at producere P0404. Kommissionen har forhørt sig hos aluminiumproducenter, der i dag producerer aluminium med høj renhedsgrad (ikke nødvendigvis P0404), enten i store, konstante mængder eller i begrænsede mængder eller som et biprodukt. De udtalte, at de efter en mindre, men mærkbar og ikke forbigående stigning i P0404-prisen ikke ville omstille deres produktion af højrent aluminium til P0404. Producenter, der lejlighedsvis producerer P0404 som et biprodukt ved mere effektive produktioner (f.eks. P0202), sagde, at de ikke ville overveje at øge eller strømline deres produktion af P0404. En af de grunde, der blev nævnt, var den relativt lille efterspørgsel efter P0404 i forhold til de uforholdsmæssigt store investeringer, det ville kræve, både finansielt, tidsmæssigt og i relation til menneskelige ressourcer, arbejdsmetoder og driftsomkostninger. Specielt udtalte amerikanske aluminiumproducenter, at det på kort sigt heller ikke kunne lade sig gøre at øge deres P0404-produktion i tilfælde af en prisstigning, da den nugældende amerikanske miljølovgivning ville lægge hindringer i vejen herfor⁽²²⁾. Aluminium af højere renhedsgrad indgår derfor ikke i markedet for P0404.

- (95) I lyset af det ovenstående finder Kommissionen, at P0404-aluminium hverken kan henregnes til markedet for almindeligt aluminium eller et marked for højrene aluminiumkvaliteter. Der findes følgelig et særskilt og selvstændigt relevant produktmarked for P0404-aluminium.

Relevant geografisk marked

- (96) Ligesom almindeligt primæraluminium handles aluminium af høj renhedsgrad i hele verden. Men eftersom de vigtigste endelige brugere af P0404 findes i luftfarts- og rumfartsindustrien, ser handelen med P0404 hovedsagelig ud til at foregå i EU og Nordamerika, hvor de største producenter af legeringer til denne industri samt deres kunder er beliggende — det geografiske marked kan derfor være mindre omfattende end hele verden. Ifølge CRU er markedet for højrent aluminium (dog ikke nødvendigvis P0404) typisk et regionalt marked, men stærkt afhængigt af udsving i forbrug og regionalt udbud og efterspørgsel. CRU anfører, at »markedet undertiden bliver et interregionalt marked, undertiden et globalt marked«. CRU bemærker videre, at aftagerne af højrent aluminium typisk vil foretrække at købe hos en aluminiumproducent beliggende relativt tæt på dem for at spare fragtomkostninger. Men alt efter forholdet mellem det lokale udbud og den lokale efterspørgsel på det pågældende tidspunkt kan aftagerne være tvunget til at købe hos producenter beliggende uden for deres normale aktivitetszone. For at begrænse transportomkostningerne foregår der desuden udveksling mellem købere og sælgere af højrent aluminium (dvs. at kunderne måske køber aluminium hos en leverandør i Australien, men får leveret aluminium produceret i en fabrik i nærheden af deres normale aktivitetsområde i USA eller EU). Selv om der hos aktørerne på markedet er et ønske om at begrænse transport over lange afstande, fremgik det af markedsundersøgelsen, at der foregår en verdensomspændende handel. Kommissionen finder følgelig, at markedet for P0404-aluminium er verdensomspændende.

Vurdering af konkurrenceforholdene

- (97) Kommissionen har i sin sagsbehandling taget hensyn til en klage indgivet af McCook Metals L.L.C. (herefter benævnt »McCook«). McCook er et tidligere Reynolds-ejet anlæg beliggende i McCook, Illinois, som Reynolds solgte i 1998. McCook er i dag aktiv inden for produktion af aluminiumlegeringer til brug i luftfarts- og rumfartsindustrien. McCook køber P0404 til fremstilling af aluminiumlithiumlegeringer. På markedet for metallegeringer til luftfarts- og rumfartsindustrien konkurrerer

⁽²²⁾ Det bemærkes, at den særlige produktionsproces, der benyttes til P0404, øger miljørisikoen (f.eks. for højt gasudslip).

McCook med Alcoa og i mindre grad med Century Aluminium (for nylig overtaget af Pechiney). Før fusionen havde McCook købt sine P0404-forsyninger hos Reynolds. Efter fusionen hævder McCook, at den fusionerede enhed både vil være i stand til og have et incitament til at begrænse produktionen og forhøje priserne på P0404 over for McCook for dermed at svække McCooks evne til at konkurrere med Alcoa eller sågar helt udkonkurrere McCook på markedet for aluminiumlithiumplader og andre højrene legeringer til luftfarts- og forsvarsindustrien.

- (98) Fusionen vil føre til en vertikal integration, eftersom Alcoa overtager Reynolds — dvs. McCooks P0404-leverandør — samtidig med at Alcoa selv er aktiv på markedet for salg af aluminiumlithiumlegeringer til luftfartsindustrien. Der må derfor tages stilling til, om fusionen vil få konkurrenceskadelige virkninger. Der er især to spørgsmål, der er relevante for vurderingen af den anmeldte transaktion med hensyn til markederne for P0404 og de vertikalt tilknyttede markeder for aluminiumlithiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien. For det første må man se på, om den fusionerede enhed i kraft af sin markedsstyrke som udbyder af P0404 vil være i stand til at opnå eller få forstærket en dominerende stilling inden for salg af P0404. For det andet må man overveje, om den i kraft af sin stilling på markedet for aluminiumlithiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien vil være i stand til at udelukke konkurrerende uafhængige leverandører af aluminiumlithiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien som f.eks. McCook fra en væsentlig del af dette marked.
- (99) Selv om både fusionsparterne og McCook er amerikanske virksomheder, hvis produktion af P0404 og aluminiumlithiumlegeringer foregår i USA, falder fusionens virkninger på markedet for P0404 og den efterfølgende produktion og levering af aluminiumlithium- og andre legeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien ind under Kommissionens fusionskontrol. Markederne for både P0404 og legeringer til rumfarts- og luftfartslegeringer er verdensmarkeder, som EU udgør en integrerende del af. Hvad angår fusionens virkninger på EU's område bemærkes, at flere af medlemsstaternes forsvarsministerier såvel som individuelle virksomheder i luftfartsindustrien, konsortier og programmer i EU (Airbus og Airbus-partnerne, Fokker Aerostrukturs, Eurofighter, European Space Agency og dets Ariane V-program, SONACA osv.) har leveringskontrakter med McCook eller Alcoa angående legeringer fremstillet på basis af P0404. Som det fremgår af det nedenstående, vil den anmeldte fusion få betydelige, forudselige og umiddelbare virkninger for de endelige brugere og forbrugere i EU, idet den vil skabe en dominerende stilling.

Den aktuelle konkurrence på markedet for P0404

- (100) Undersøgelserne har vist, at det er vanskeligt at beregne kapacitets- og produktionsandele for P0404. De førende analytikere i aluminiumsektoren (CRU, James F. King) beregner markedsandelene på basis af kapaciteten til produktion af almindeligt aluminium og kan også give overslag over produktionskapaciteten for højrent aluminium som helhed (alle renhedsgrader). Der foreligger imidlertid overhovedet ingen tal for de enkelte renhedsgrader, herunder P0404. Fusionsparternes position inden for produktion og udbud af P0404 må derfor vurderes ud fra andre retningsgivende indikatorer.
- (101) I praksis findes der kun få virksomheder i verden, der i større mængder og på et permanent grundlag sælger P0404 til producenter af aluminiumlithiumlegeringer til brug i rumfarts- og luftfartsindustrien. Historiske data viser, at der kun er to virksomheder, der har leveret P0404 til legeringsproducenterne, nemlig Reynolds og Southwire, som begge er hjemmehørende i USA. Disse to producenter er de eneste, der bød på de P0404-kontrakter, McCook udbød i august og oktober 1999. Lægger man mønsteret i McCooks udbud til grund som indikator, tegner Reynolds sig for ca. 50 % af P0404-markedet, eftersom den eneste anden virksomhed, der var parat til at undertegne en langsigtet kontrakt på P0404-leverancer, var Southwire.
- (102) Anmelderne har imidlertid peget på otte virksomheder ud over Reynolds, der kunne sælge P0404 til tredjeparter, nemlig Southwire (USA), Ormet (USA), Noranda (USA), Dubal (Dubai), Comalco (Australien), Pechiney (Frankrig), Asahan (Indonesien) og Kaiser, via dennes 90 %-andel i Valco

(beliggende i Ghana, Afrika). Af de nedennævnte grunde finder Kommissionen imidlertid ikke, at alle disse virksomheder kan betragtes som aktuelle, pålidelige og langsigtede leverandører af P0404.

- (103) Som nævnt ovenfor under nr. 101, udbød McCook to langfristede leveringskontrakter på P0404 (herefter benævnt »McCook-kontrakterne«) i verdensomspændende udbud. Kun Reynolds og Southwire var i stand til at byde på en langfristet P0404-kontrakt. Alle de andre virksomheder, der blev kontaktet, var ikke i stand til eller villige til at byde på disse leverancer. F.eks. udtalte Alcan, at virksomheden ikke ville kunne levere P0404, fordi den selv har brug for de mængder, den producerer. Alouette (et joint venture mellem Hoogovens og VAW) svarede også, at virksomhedens produktion bruges internt. Bharat Aluminium (som ejes af den indiske regering) svarede, at USA, hvor McCook er beliggende, lå uden for virksomhedens eksportradius. Billiton udtalte, at virksomheden kun producerede ganske lidt P0404, som den havde brug for til andre formål. Comalco svarede, at virksomheden var ude af stand til at indgå en langfristet leveringsaftale, men dog kunne sælge P0404 på spotbasis. Dubals afvisning blev begrundet med en begrænset kapacitet og et andet produktmix. Metalgrossisten Glencore bød ikke, og det gjorde andre grossister som Barclays Capital, Sumitomo og Novarco heller ikke. Kaiser svarede, at virksomhedens P0404 produceres af Valco i Ghana, hvis produktion man helst solgte til EU (under en præferenceordning). Noranda var kun interesseret i spotsalg af P0404. Ormet bød ikke. Pechiney World Trade USA ville slet ikke producere P0404 i de kommende år. Tomago, der er med i et joint venture inden for aluminiumproduktion, Gore Aluminium, og VAW sagde, at de ikke producerede P0404. Parterne har anfægtet udbuddets troværdighed og resultater. De gør gældende, at McCook udbød kontrakterne, efter at McCook og Reynolds havde undertegnet en ny P0404-leveringsaftale, og at ingen af de leverandører, der blev kontaktet, derfor ville have taget McCooks udbud alvorligt. Kommissionen er ikke enig med parterne. For det første antager parterne, at de kontaktede leverandører var vidende om den individuelle leveringskontrakt, der var indgået mellem Reynolds og McCook. Det har Kommissionen dog aldrig fundet nogen tegn på, hverken via parterne eller gennem sin egen markedsundersøgelse. For det andet gælder, at selv om man antog, at de kontaktede leverandører kan have været vidende om kontrakten mellem McCook og Reynolds, kunne de umuligt have vidst, om denne kontrakt dækkede hele McCooks behov, eller om McCooks udbud drejede sig om yderligere forsyninger. Dette underbygges af, at de fleste af leverandørerne rent faktisk besvarede McCooks henvendelse, enten ved at afvise at levere, udtale, at de ikke var i stand til det, eller afgive et konkret bud. For det tredje løb kontrakten mellem McCook og Reynolds kun over to år, og udsigterne til at blive McCooks leverandør efter dette tidsrum ville have tilskyndet selv de af de kontaktede leverandører, der var vidende om denne kontrakt, til at afgive et tilbud til McCook på P0404. Kommissionen finder derfor, at det omhandlede McCook-udbud udgør et faktisk element, der må tages hensyn til i vurderingen af fusionens virkninger for markedet for højtrent P0404-aluminium.
- (104) Gennem sine undersøgelser har Kommissionen da også fået bekræftet størsteparten af de ovennævnte udtalelser, selv om nogle af de faktiske leverandører af P0404 (Southwire og Noranda) ikke besvarede Kommissionens begæring om oplysninger⁽²³⁾.
- (105) Af markedsundersøgelsen fremgik det faktisk, at de få aktuelle P0404-producenter ikke er i stand til at producere og levere P0404 på et langsigtet grundlag. De russiske aluminiumproducenter og den indonesiske producent Asahan har hverken nogen interesse i eller teknisk mulighed for at fremstille P0404 på et varigt grundlag. Alouette producerer højtrent aluminium til eget brug og fremstiller desuden ikke aluminium af P0404-kvaliteten. Ormet udtalte, at virksomheden sælger P0404, når det har P0404 »tilovers«, hvilket viser en uvilje mod at engagere sig i en langsigtet produktion af P0404. Ormet har desuden ingen intention om at udvide sin nuværende P0404-produktion og har ifølge tredjeparter kontraktlige relationer med Alcoa. Valco kan producere højtrent aluminium op til P0610-kvalitet. Billiton producerer kun små mængder, der allerede er fast afsat andetsteds.
- (106) Dubal har den største kapacitet til fremstilling af højtrent aluminium, men producerer kun højrene produkter med stor værditilvækst. Dubal producerer således P0202, der bruges i den japanske elektronikindustri (CD'er, konvertere osv.), men ikke P0404. Alcan og Pechiney producerer P0404, som de selv bruger internt, og de er ikke i stand til at binde sig til en yderligere produktion af P0404 på lang sigt. Corus fremstiller ikke højtrent aluminium af P0404-typen.

⁽²³⁾ Disse virksomheder har ingen datterselskaber eller andre aktiver inden for EU, og Kommissionen kunne i mangel af jurisdiktion derfor ikke bringe fusionsforordningens artikel 11, stk. 5, i anvendelse og kræve, at de besvarede en formel begæring om oplysninger.

- (107) Som helhed har ingen af alle de virksomheder, som parterne pegede på som værende i stand til umiddelbart at producere P0404 i små mængder eller som biprodukt, udtalt, at de ville være i stand til at producere og sælge det i tilstrækkelige mængder og med tilstrækkelig grad af pålidelighed til at gøre dem til langsigtede leverandører.
- (108) Southwire er i dag den eneste producent, der er i stand til at producere og levere P0404. Southwire får sine forsyninger af aluminiumoxid med høj renhedsgrad fra Kaisers Gramercy-anlæg i USA. Men efter eksplosionen i Gramercy står Southwire nu med forsyningsproblemer og vil være nødt til at finde alternative leverandører af aluminiumoxid og vil formentlig blive afhængig af Alcoa med hensyn til sine aluminiumoxidforsyninger.
- (109) Parterne anførte, at de selv tidligere havde fået leveret P0404 fra andre aluminiumproducenter, især af de otte virksomheder, der er nævnt ovenfor. Specielt har Reynolds købt P0404 på spotmarkedet, netop for at kunne levere til McCook i forbigående mangelsituationer. Parterne hævder, at deres fusion derfor ikke vil føre til nogen dominerende stilling, og at McCook ikke vil blive fortrængt fra markedet, eftersom McCooks behov vil kunne dækkes af de samme virksomheder.
- (110) Kommissionen finder ikke, at fusionsparternes tidligere spotopkøb kan udgøre nogen erstatning for et langsigtet leveringsforhold for en producent af aluminiumlegeringer, der byder på kontrakter på aluminiumlegeringer til brug i luftfarts- og rumfartsindustrien. Fusionsparterne har lejlighedsvis købt små mængder P0404, og det har de gjort enten for at udligne en forbigående uligevægt mellem deres egen produktion af P0404 og deres interne behov, for at opnå en salgsvance eller for at spare transportomkostninger⁽²⁴⁾. En virksomhed, der er aktiv på markedet for aluminiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien, har derimod ikke råd til at betale de højere spotpriser eller få leveret små mængder P0404 på et uregelmæssigt grundlag. Selv forskelle i kvalitet på grund af spotkøb fra forskellige producenter og den dermed forbundne usikkerhed omkring forsyningerne kunne skade hans chancer for at få del i kontrakter til luftfartsindustrien.
- (111) Kommissionen finder ikke, at producenter, der producerer små mængder P0404 som et biprodukt i deres almindelige aluminiumproduktion, er aktuelle konkurrenter på P0404-markedet. De pågældende producenter kan ikke påtage sig faste, langsigtede leverancer af tilstrækkelige mængder P0404 uden at skulle foretage større investeringer. Disse producenter kunne ikke producere store mængder P0404 på et varigt grundlag. Det skyldes, at biprodukterne normalt udgør en fast andel af al det primæraluminium, der produceres i anlægget. Mængden af P0404 frembragt som biprodukt kan derfor kun øges, hvis produktionen af de aluminiumtyper, som det er et biprodukt af, også øges. Selv en prisstigning på P0404 ville ikke danne grundlag for at øge hele aluminiumproduktionen i disse anlæg, fordi P0404-mængden vil udgøre for lille en andel af den samlede produktion af aluminium i disse anlæg (normalt under 5 %). Da efterspørgslen ikke er den samme for alle aluminiumtyper, vil det ikke være rentabelt at øge produktionen af de andre aluminiumtyper for at kunne producere mere P0404.
- (112) Hvis den fusionerede enhed forhøjede sine priser eller nægtede at sælge til McCook, ville den mest sandsynlige reaktion herpå komme fra Southwire. Southwire var den eneste anden producent end Reynolds, der bød på McCooks langfristede kontrakter på P0404. Men hvis den fusionerede enhed forhøjer priserne eller nægter at levere til McCook, må Southwire også antages at ville hæve sine priser til samme niveau, eftersom der ikke findes nogen alternative leverandører. Desuden vil der kunne sættes spørgsmålstegn ved Southwires interesse i at indgå en langfristet forsyningsaftale med McCook. Eftersom Alcoa i dag er Southwires største leverandør af aluminiumoxid, vil Southwire måske ikke ønske at ødelægge sit forhold til Alcoa ved at levere P0404 til McCook, som er konkurrent til Alcoa på markedet for legeringer til luftfarts- og rumfartsindustrien.

⁽²⁴⁾ En aluminiumproducent modtager f.eks. en ordre fra en kunde beliggende i nærheden. Eftersom det er aluminiumproducenten, der betaler transportomkostningerne, vil han have en interesse i at bruge sin egen P0404 til at forsyne denne kunde og købe P0404 produceret i en fabrik beliggende i nærheden af en anden kunde. McCook har således af Reynolds fået leveret P0404 produceret af Southwire i Kentucky.

- (113) I lyset af det ovenstående må det konkluderes, at Reynolds og Southwire er de eneste aktuelle udbydere, der er i stand til på et varigt grundlag at producere og levere store mængder P0404 under langfristede kontrakter.

Potentiel konkurrence og adgangsbARRIERER

- (114) Parterne har gjort gældende, at mange aluminiumproducenter vil kunne betragtes som potentielle leverandører af P0404 i tilfælde af en større stigning i P0404-priserne. Af markedsundersøgelsen fremgår imidlertid, at det på grund af adgangsbARRIERERNE er lidet sandsynligt, at nye udbydere vil trænge ind på markedet for P0404. Det gælder både de aluminiumproducenter, der for øjeblikket producerer aluminium af andre renhedsgrader (eller små mængder P0404), og de producenter, der ikke for øjeblikket producerer P0404 eller andre højrene aluminiumstyper.
- (115) Kommissionen har i særdeleshed foretaget en vurdering af, hvilke udsigter der er til, at aluminiumproducenter, som enten producerer P0404 til eget brug, eller som producerer andre højrene aluminiumkvaliteter, vil trænge ind på markedet. Denne vurdering fører til den konklusion, at ingen af disse producenter ville overveje at producere og levere store mængder P0404 til tredjeparter på et varigt grundlag. I særdeleshed udtalte Dubal over for Kommissionen, at virksomheden muligvis ville overveje at gå over til at producere P0404 og øge salget af P0404 til tredjeparter, hvis priserne steg med over 6 %-7 %. Billiton, som ikke for øjeblikket producerer P0404, har udtalt, at virksomheden uden vanskeligheder kunne producere og sælge P0404, uden at det ville kræve yderligere investeringer. Men Billiton antydede, at man kun ville omstille en lille del af sin aluminiumproduktion til P0404, hvis priserne på P0404 steg med noget mere end 5 %. Ormet, der producerer mindre mængder som biprodukt og sælger dem på spotmarkedet, sagde, at virksomheden ikke ville overveje at øge sit salg af P0404 til tredjeparter, uanset hvor stor den relative prisstigning var. Kaiser, der har aluminiumfabrikken Valco i Ghana, udtalte, at priserne måtte stige tilstrækkeligt meget til at opveje fordelene ved den præferenceordning, virksomheden nyder godt af ved eksport af P0404 til EU (den almindelige præferenceordning). I så fald måtte der være tale om en relativ prisstigning på tæt ved 9 %. Endelig har Alcan overfor Kommissionen udtalt, at virksomheden producerer P0404, men ikke for øjeblikket sælger noget af det til tredjeparter. Alcan tilkendegav, at en stigning på ca. 1,3 % i P0404-prisen ville få virksomheden til at begynde at producere P0404 til eksternt salg. Det hænger sammen med, at Alcan er ved at starte en ny aluminiumproduktion i Alma, Quebec, og her vil få større mængder højt aluminium til rådighed i løbet af 2001.
- (116) Kommissionen finder ikke, at de ovennævnte aluminiumproducenter udgør nogen troværdig potentiel trussel mod den fusionerede enheds position på markedet for P0404. Med undtagelse af Alcan vil de resterende aktører formentlig kun overveje at begynde at producere og levere P0404 i tilfælde af en prisstigning på over 5 %. På et råvaremarked som markedet for P0404-aluminium, hvor to store udbydere kan påvirke markedspriserne via deres produktionsbeslutninger, må en prisstigning på over 5 % allerede anses at være meget stor. Desuden rejser den planlagte fusion en række vertikale spørgsmål på grund af den fusionerede enheds aktiviteter på markedet for P0404 og på markedet for aluminiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien. I denne sag vil udsigterne til, at potentielle konkurrenter går ind på markedet for P0404 i tilfælde af en større prisstigning, ikke kunne påvirke den fusionerede enheds prissætning eller produktionsbeslutninger. I modsætning til den klassiske situation med horisontal overlapning risikerer parterne ikke at miste McCook som kunde i tilfælde af en kraftig prisstigning eller leveringsnægtelse, som modvirkes af konkurrenterne. Tværtimod ville de hellere se McCook enten betale højere priser til potentielle konkurrenter eller mangle P0404-forsyninger. I begge tilfælde ville det bevirke, at McCook mistede konkurrencedygtighed på det efterfølgende marked for aluminiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien. Og endelig vil den markedspris, der vil være gældende efter fusionen, ligge på et højere niveau end før fusionen.
- (117) For at Alcan ville overveje at producere P0404 til eksternt salg, skulle prisstigningen kun være på 1,3 %. Kommissionen betragter imidlertid ikke Alcan som en ægte potentiel konkurrent. For Alcans planer om at gå ind på markedet for legeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien, der vil resultere i en vertikal integration, vil gøre indhug i etablerede virksomheder som Alcoas og McCooks markedsandele. Det er derfor yderst usandsynligt, at Alcan vil binde sig til at levere til McCook under langfristede kontrakter.

- (118) Den anden kategori af aluminiumproducenter, der måtte betragtes som potentielle konkurrenter, er de, der kun producerer normal rent aluminium. Disse producenter kan ikke uden videre begynde at producere P0404 i store, vedvarende mængder. Hvad den økonomiske interesse angår, skulle prisen på P0404 stige med noget mere end 10 %, for at de kan tjene investeringerne i at omstille et aluminiumanlæg til P0404-produktion ind igen. Det skyldes, at selv et moderne smelteanlæg i første omgang kun ville give en produktion af højrent aluminium på 40-75 % i det første år efter omstillingen. Som nævnt ovenfor, vil den merpris på P0404, som en potentiel ny konkurrent ville opnå, ikke kunne opveje de driftsomkostninger ved at producere P0404, der som et minimum må forudses. Ud over driftsomkostningerne kan også de fornødne ændringer i arbejdsmetoder og personaleuddannelse afholde disse producenter fra at omstille deres produktion. På dette punkt har parterne hævdet, at omstilling af et smelteanlæg til at producere P0404 blot kræver mindre tilpasninger af produktionsprocessen (f.eks. må katoderne fjernes tidligere fra kedlen, så at jernpindene ikke kommer i kontakt med smeltebadet, man må undlade at kaste gulvopfej i kedlen, således som man gør ved produktion af normalt aluminium, osv.). De aluminiumproducenter, der har besvaret Kommissionens spørgeskemaer, oplyste imidlertid, at det vil kræve store investeringer, både rent økonomisk og i nye arbejdsmetoder. F.eks. så de fleste potentielle udbydere den immaterielle investering i omskoling af personale og omorganisering af arbejdsmetoder og arbejdspraksis som den største hindring for at gå ind på dette marked.
- (119) Alcoa har foretaget et eksperiment i sit Eastalco-anlæg i Maryland i USA. Selv om der ikke er produceret P0404 i dette anlæg i de seneste år, var man i stand til at omstille tre kedler fra almindeligt aluminium til P0404 på to måneder. Parterne peger derfor på dette eksempel som værende repræsentativt for, hvor let og hurtigt et smelteanlæg kan omstilles til P0404-produktion. Kommissionen kan imidlertid ikke betragte Eastalco-eksperimentet som repræsentativt for de reelle forhold i branchen. For det første havde anlægget aktivt produceret P0404 inden for de senere år. Det gjorde omstillingen betydeligt lettere, eftersom det fornødne udstyr, de fornødne arbejdsmetoder og især erfaringer allerede fandtes på stedet. For det andet blev der kun produceret P0404 i tre ud af de over hundrede smeltekedler i anlægget. Det ville tage meget længere tid end to måneder for et smelteanlæg — og da især et, der aldrig før har produceret P0404 — at producere større mængder, end der blev frembragt i de tre kedler. For det tredje er den omstændighed, at et smelteanlæg producerer en lille mængde P0404 i et begrænset antal kedler, ikke ensbetydende med, at det bliver en langsigtet udbyder af store mængder af P0404. Som beskrevet ovenfor kan produktion i lille eller eksperimentel målestok rettet mod spotmarkedet ikke anses at udgøre nogen pålidelig forsyningskilde for de aftagere, der er aktive på rumfarts- og luftfartsmarkederne i de efterfølgende led.
- (120) I lyset af det ovenstående finder Kommissionen, at udsigterne til potentiel konkurrence på markedet for P404 er ringe og ikke kan indskrænke den markedsstyrke, som den fusionerede enhed vil få på dette marked.

Overskydende produktionskapacitet

- (121) I kraft af deres overskudskapacitet vil fusionsparterne kunne lægge hindringer i vejen for nye konkurrenters indtrængning på P0404-markedet. CRU har opstillet et skøn over overskudskapaciteten for alle aluminiumkvaliteter i verdensomspændende virksomheder, der er i stand til at producere højrent aluminium (alle renhedsgrader). Ifølge dette skøn tegner fusionsparterne sig for 44,6 % af denne kapacitet, medens Alcan har 17,1 %, Asahan 11,3 % og Kaiser 10,8 %. De resterende virksomheder har en overskudskapacitet på mellem 0,1 % og 4,5 %. Den uforholdsmæssigt lave overkapacitet hos fusionsparternes konkurrenter er udtryk for deres relative mangel på muligheder for at øge produktionen efter en mærkbar stigning i P0404-priserne. Den underbygger også det synspunkt, at parterne vil kunne udnytte denne overkapacitet som en strategisk adgangsbarriere ved at true med at øge produktionen for derved at gøre ethvert indtrængningsforsøg urentabelt.

Andre adgangsbarrierer

- (122) Den fusionerede enhed vil kunne bruge sin kontrol med aluminiumoxidforsyningen som en adgangsbarriere eller et middel til at afholde andre aluminiumproducenter fra at konkurrere med den på P0404-markedet. Konklusionen af analysen af markedet for metallurgisk aluminiumoxid var, at den

fusionerede enhed bliver en dominerende producent og udbyder af aluminiumoxid solgt til tredje-partner. Eftersom aluminiumoxid er det vigtigste råmateriale i et aluminiumsmeltningssanlæg, kan fusionsparternes kontrol med det afskrække andre producenter fra at søge ind på markedet for P0404. Eksemplet med Dubal er meget karakteristisk i den henseende. Dubal er for 90 % af sine aluminiumoxidforsyninger afhængig af Alcoa. Dubal udtalte, at hvis prisen på P0404 steg med over 12 %, ville virksomheden overveje at gå over til at producere P0404, men ville foretrække at sælge via Alcoa ved salg i USA. Denne udtalelse afspejler formentlig Dubals modvilje mod at levere P0404 til en konkurrent til Alcoa på markedet for legeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien.

- (123) Parterne har også peget på, at en aftager af P0404 i stedet for at købe P0404 kan blande aluminium af højere og lavere renhedsgrad (f.eks. P0303 og P1020) for derigennem at nå frem til P0404. Selv om dette rent teknisk er muligt, opfatter Kommissionen det ikke som noget økonomisk rentabelt alternativ. Det vil være forbundet med meromkostninger for den virksomhed, der laver blandingen, eftersom den vil være nødt til at bruge langt mere P0303 end P1020 for at nå op på P0404's renhedsgrad (16 dele P0303 til 1 del P1020) ⁽²⁵⁾. Det vil øge omkostningerne med 2 %-3 %. Når man blander metaller med forskellig renhedsgrad, øges desuden de logistiske omkostninger (meromkostninger til transport, håndtering og opbevaring) samt driftsomkostningerne (mere energi og arbejdskraft til at gensmelte og blande metallet). Den sidste og største ulempe er, at en leverandør, der blander aluminiumkvaliteter, kan komme til at fremstå som en mindre pålidelig leverandør af aluminiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien. Det skyldes, at en producent af legeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien må anvende forskellige forsyningskilder til sine råmaterialer, hvilket kan gøre det vanskeligere for ham at blive godkendt af kunderne i rumfarts- og luftfartsindustrien. At aluminiumfabrikker, der producerer standardprodukter (som f.eks. materialer til øl- og sodavandsdåser eller litrografiplader) måske gør brug af blandinger, er derfor ikke relevant for en producent af legeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien. De krav, der stilles til oprindelse og kvalitet af råmaterialer til brug i denne industri, bevirker, at blanding af forskellige aluminiumkvaliteter ikke kan komme på tale.

Skabelse af en dominerende stilling på markedet for P0404

- (124) På grundlag af ovenstående analyse finder Kommissionen, at den planlagte fusion vil ændre den ene af de kun to aktive P0404-udbydere, nemlig Reynolds', produktionsincitament. Efter fusionen vil den fusionerede enhed kunne handle uafhængigt af sin konkurrent, Southwire, eller sin kunde, McCook, og forhøje P0404-priserne eller nægte at levere. I begge tilfælde vil prisen på P0404 stige til et niveau over det konkurrencedygtige. Hvis den fusionerede enhed forhøjer P0404-priserne, vil Southwire (der er afhængig af den fusionerede enhed med hensyn til sine aluminiumoxidforsyninger) ikke konkurrere aggressivt med den fusionerede enhed på prisen, men vil nok snarere følge trop i prisforhøjelsen. I tilfælde af, at den fusionerede enhed nægter at levere, vil Southwire være i stand til at forhøje sine priser til over det konkurrencedygtige niveau. Uanset om den er aktiv på markedet eller ej, vil den fusionerede enhed derfor være i stand til at diktere vilkårene for P0404-leverancer. Kommissionen finder derfor, at fusionen giver fusionsparterne en dominerende stilling, som vil føre til, at den effektive konkurrence på dette marked vil blive betydeligt hæmmet.

Vertikale virkninger på markedet for aluminiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien

- (125) Den dominerende stilling, der bliver skabt på P0404-markedet, får især betydning i lyset af, at Alcoa og McCook konkurrerer med hinanden i det efterfølgende led, nemlig på markedet for aluminiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien. Alcoa og McCook er underleverandører til det amerikanske forsvarsministerium såvel som hovedleverandører af aluminiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien. Efter fusionen vil den vertikale integration give Alcoa/Reynolds mulighed for at forhøje McCooks omkostninger eller fortrænge McCook fra markedet for legeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien og opnå monopolgevinster på markedet for disse legeringer.

⁽²⁵⁾ P1020 indeholder mere silikone end jern, og hvis man blander P0303 og P1020 således, at blandingen kommer til at indeholde under 0,04 % silikone, vil den derfor også indeholde under 0,04 % jern. Den blanding af P0303 og P1020, der skal til for mindst at opnå P0404, kan frembringes ved hjælp af følgende formel: hvis man køber 1 pund P1020 og x pund P0303, opnås der 0,04 % silikone, når x opfylder følgende: $[0.04 = (0.2 * 1 + 0.03 * x)/(1 + x)] *$. Denne ligning går op ved $x = 16$.

- (126) Markedet for aluminiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsmarkedet er et marked, hvor kontrakter på alle leverancer sendes i udbud, både når der er tale om leverancer til regeringer og til private virksomheder. McCook har tidligere haft succes i disse udbud takket være de pålidelige P0404-forsyninger fra Reynolds til konkurrencedygtige priser. Efter fusionen vil den fusionerede enhed kunne forhøje McCooks forsyningsomkostninger og dermed også fremprovokere højere priser på McCooks legeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien. Det vil i sidste instans resultere i et generelt højere prisniveau for disse legeringer. Selv om det antages, at McCook i sin forarbejdning af P0404 til rumfarts- og luftfartslegeringer tilfører produktet en så stor værditilvækst, at McCook kunne acceptere en langt højere pris på P0404 og alligevel forblive konkurrencedygtig og byde på kontrakter, ville det resultere i, at aftagerne af disse legeringer kom til at betale højere priser. Eller hvis den fusionerede enhed beslutter sig til ikke at levere P0404 til McCook, kunne denne blive nødt til at trække sig ud af markedet for aluminiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien, hvorefter den fusionerede enhed vil stå tilbage som den eneste udbyder på dette marked og være i stand til at forlange monopolpriser. Også i den situation vil aftagerne af disse legeringer blive ringere stillet, fordi de ville være nødt til at betale højere (monopol-) priser.
- (127) Parterne vil måske hævde, at hvis de fortrænger McCook fra markedet for aluminiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien, vil de højere priser eller monopolpriser på disse legeringer tilskynde andre til at gå ind på markedet. Men højere priser på legeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien kan ikke ventes at ville tiltrække nye udbydere, navnlig på grund af de betydelige adgangsbarrierer. Den største hindring for potentielle nye udbydere på markedet vil være den begrænsede adgang til P0404-forsyninger som følge af den dominerende stilling, der bliver skabt på P0404-markedet. Selv under antagelse af, at potentielle nye udbydere vil være aluminiumproducenter, der måske går i gang med at producere deres egen P0404, er der betydelige teknologiske barrierer på markedet for legeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien, der gør det usandsynligt, at de vil kunne trænge ind på markedet. Det er ganske betegnende, at selv Alcoa, som er en etableret producent af disse legeringer, var nødt til at søge teknisk bistand hos flyfabrikanter som Lockheed Martin for at overvinde en række tekniske problemer. Andre potentielle nye udbydere, der ikke har Alcoas ressourcer og erfaringer, vil få brug for betydelig mere bistand for at kunne etablere sig på markedet for aluminiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien.
- (128) Som helhed vil den fusionerede enhed i kraft af sin dominerende stilling på markedet for P0404 være i stand til enten at begrænse P0404-forsyningerne eller forhøje sine konkurrenters omkostninger og priser på markedet for legeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien. I begge tilfælde vil den være i stand til at udkonkurrere sine konkurrenter på markedet i det efterfølgende led og blive hovedleverandøren af disse legeringer. Den vertikale integration vil virke til gavn for den integrerede fusionerede enhed og til skade for den ikke-integrerede McCook. Selv om produktionen foregår ligeså effektivt som før, vil det gå ud over forbrugerne.

Konklusion

- (129) I lyset af ovenstående analyse finder Kommissionen, at den planlagte fusion vil føre til skabelse af en dominerende stilling for parterne på markedet for P0404. Reynolds' forsvinden fra P0404-markedet og Southwires udvikling til en dominerende udbyder vil føre til, at konkurrenter som McCook fortrænges fra markedet i det efterfølgende led, dvs. markedet for aluminiumlegeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien.

IV. TILSAGN TILBUDT AF ANMELDEREN

- (130) Den 20. og den 29. marts 2000 tilbød anmelderen at afgive en række tilsagn for at afhjælpe de problemer, Kommissionen havde påvist i sin klagepunktsmeddelelsen af 9. marts 2000. Efter drøftelser med Kommissionens embedsmænd efter deres markedstest blev tilsagnene forbedret og fremsendt til Kommissionen den 12. april 2000. Disse tilsagn gav en klar og åbenbar løsning på konkurrenceproblemerne, uden at der var behov for en yderligere markedstest.

Høringen af medlemsstaterne fandt derfor sted på meget kort tid. På denne baggrund finder Kommissionen, at anmelderne har opfyldt deres forpligtelser i henhold til artikel 18, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 447/98 ⁽²⁶⁾. Parternes tilsagn vurderes nedenfor, i samme rækkefølge som i den ovenstående vurdering. Teksten til disse tilsagn er vedlagt denne beslutning, hvoraf de udgør en integrerende del.

A. METALLURGISK ALUMINIUMOXID

- (131) Senest [...] * efter datoen for denne beslutning vil Alcoa afhænde Reynolds' kapitalandel på 56 % i raffinaderiet Worsley beliggende i Darling Range i Australien. Senest [...] * efter datoen for denne beslutning vil Alcoa afhænde Reynolds' 50 % i raffinaderiet Stade i Tyskland. Hvis Kommissionen ikke har godkendt nogen egnet køber inden for de to nævnte frister, skal Alcoa give en særligt udpeget administrator fuldmagt til at gennemføre afhændelsen inden for en yderligere frist på [...] *. Worsley er i øjeblikket under udvidelse til [...] * mio. t produktionskapacitet, hvilket giver Reynolds ret til [...] * mio. t metallurgisk aluminiumoxid. De 50 % i Stade-raffinaderiet repræsenterer en produktionskapacitet på yderligere [...] * t metallurgisk aluminiumoxid. De tilbudte tilsagn repræsenterer følgelig tilsammen [...] * mio. t metallurgisk aluminiumoxid. Reynolds' udbud af metallurgisk aluminiumoxid på det frie marked udgør [...] * mio. t i 2000.

Vurdering

- (132) De tilbudte tilsagn eliminerer i særdeleshed overlappningen inden for lavomkostningsraffinaderier og er helt klart tilstrækkelige til at løse konkurrenceproblemerne, hvad angår det frie marked for metallurgisk aluminiumoxid. Den kapacitet, der afhændes, er betydeligt større end den mængde metallurgisk aluminiumoxid, Reynolds i dag sælger på det frie marked. Med afhændelsen af Reynolds' interesser i Worsley vil Alcoa afhænde et raffinaderi, som er et af de raffinaderier, der har de laveste omkostninger i verden, som har gode muligheder for at udvide med yderligere mindst 400 000 t, om ikke 900 000 t, og som ligger i et geografisk område med meget lav landespecifik risiko. Som helhed er de to tilsagn egnet til at genoprette den konkurrence, der bestod før fusionen.

B. RÅ ALUMINIUMHYDROXID

- (133) For at eliminere de af Kommissionen påviste konkurrenceproblemer fremsatte anmelderne den 3. marts 2000 et formelt tilsagn gående ud på afhændelse af Reynolds' interesser (50 %) i Aluminium Oxid Stade GmbH. Dette anlægs anden ejer er den tyske virksomhed VAW, der har forkøbsret til Reynolds' andel i Stade.
- (134) Alcoa vil overdrage Reynolds' interesser i Stade sammen med en produktionsaftale med Stade-raffinaderiet til et i dette øjemed stiftet selskab, Newco. Alcoa vil afhænde sin aktiepost på 55 % i Newco til en uafhængig tredjepart godkendt af Kommissionen, og Alcoa vil til denne tredjepart også afhænde alle Reynolds' interesser inden for rå aluminiumhydroxid i Europa, herunder alle kundelister og kontrakter samt alle rettigheder i forbindelse hermed. Den pågældende køber vil få ret til at få forarbejdet en tilstrækkelig mængde bauxit i Stade til at producere ca. [...] * t rå aluminiumhydroxid om året.
- (135) Alcoa har desuden forpligtet sig til at indgå bauxitleveringskontrakter med køberne af Reynolds' interesser i Stade. Disse bauxitleveringskontrakter skal omfatte al den bauxit, køberne har brug for at få forarbejdet i Stade-raffinaderiet, og priserne skal svare til priserne i Alcoas nuværende kontrakt med Compagnie de Bauxite de Guinée, således at disse købere får adgang til bauxit til samme pris som den, Reynolds for øjeblikket betaler i Stade-raffinaderiet, uden at skulle binde sig til en fast mængde.

⁽²⁶⁾ EFT L 61 af 2.3.1998, s. 1.

- (136) Disse tilsagn eliminerer de påviste overlapninger og imødekommer de betænkeligheder, tredjeparter har givet udtryk for under Kommissionens undersøgelser i sagen.

C. P0404-ALUMINIUM MED HØJ RENHEDSGRAD

- (137) Alcoa vil til en af Kommissionen godkendt køber sælge en samlet aktiepost på 25 % i aluminiumfabrikken Longview, Washington. Efter afhændelsen vil Alcoa og køberen drive Longview som et selvstændigt joint venture på basis af omkostnings- og produktionsdeling mellem parterne, som markedsfører deres andel af produktionen hver for sig. Alcoa vil desuden give køberen ret til om ønsket at udtage P0404-aluminium som sin del af aluminiumproduktionen i Longview. Endelig vil Alcoa til køberen overdrage Reynolds' kontrakter med McCook Metals LLC på levering af P1020/A7E, P1015A, P0610A, P0506A og P0404B ulegeret aluminiumblok.

Vurdering

- (138) Longview-fabrikken er Reynolds' anlæg til produktion af P0404. Her fremstilles for øjeblikket størsteparten af Reynolds' produktion af P0404 til McCook. Dette tilsagn kan anses at være tilstrækkeligt til at løse det påviste konkurrenceproblem på markedet for højrent P0404-aluminium. Den aktiepost, der afhændes, svarer til ca. [...] * t (af en 1999-produktion på i alt [...] * t). Denne mængde er større end McCooks aktuelle årlige behov for P0404 på [...] * t. Den er også større end den mængde på [...] * t, som McCook ifølge sin nuværende kontrakt med Reynolds højst kan aftage. At køberen får ret til ca. [...] * t aluminium, ventes at sikre, at konkurrencevilkårene på markedet for P0404 vil blive opretholdt uændret som før fusionen. Desuden vil konkurrencen i det efterfølgende led, dvs. på markedet for legeringer til rumfarts- og luftfartsindustrien, ikke blive udelukket, eftersom den betydelige kapacitet, der afhændes, vil kunne dække en potentiel vækst i efterspørgslen i de efterfølgende led. På dette grundlag finder Kommissionen, at det tilbudte tilsagn er tilstrækkeligt til at eliminere de konkurrenceproblemer, der blev påvist i klagepunktsmeddelelsen af 9. marts 2000.

Konklusion angående de tilbudte tilsagn

- (139) Som helhed er de af parterne tilbudte tilsagn tilstrækkelige til at løse alle de konkurrenceproblemer, Kommissionen påviste i sin klagepunktsmeddelelse af 9. marts 2000 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Fusionen gående ud på, at Alcoa Inc. som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 4064/89 erhverver kontrollen med Reynolds Metals Company, erklæres forenelig med fællesmarkedet og med EØS-aftalen.

Artikel 2

Denne godkendelse er betinget af, at Alcoa Inc. i fuldt omfang opfylder de tilsagn, der er beskrevet under nr. 130-138 og formelt gengivet i teksten i bilaget.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til:

Alcoa Inc.
201 Isabella Street
Pittsburgh, PA, 15212, USA
Hr. Kurt R. Waldo, Esq.
Assistant General Counsel

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. maj 2000.

På Kommissionens vegne
Mario MONTI
Medlem af Kommissionen

BILAG

Den fulde engelske tekst til de i artikel 1 nævnte tilsagn kan ses på Kommissionens netsted:
http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 22. februar 2002

om ændring af henstilling 98/195/EF om samtrafik på et liberaliseret telemarked, senest ændret ved henstilling 2000/263/EF**(del 1 — samtrafiktakster)**

(meddelt under nummer K(2002) 561)

(EØS-relevant tekst)

(2002/175/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne ⁽¹⁾, ændret ved direktiv 98/61/EF ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5,som har hørt det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 90/387/EØF af 28. juni 1990 om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådgighedsstillelse af åbne net, ONP ⁽³⁾, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/51/EF ⁽⁴⁾, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Ifølge punkt 9 i Kommissionens henstilling 98/195/EF af 8. januar 1998 om samtrafik på et liberaliseret telemarked (del 1 — samtrafiktakster) ⁽⁵⁾, senest ændret ved henstilling 2000/263/EF ⁽⁶⁾, skal Kommissionen senest den 31. december 2000 tage henstillingen op til revision. I den forbindelse skal det ifølge henstillingen navnlig vurderes, om det er nødvendigt fortsat at offentliggøre »bedste gældende praksis«-takster.
- (2) Som det fremgår af den sjette og den syvende rapport om gennemførelsen af EU's lovpakke for telesektoren ⁽⁷⁾, er samtrafiktaksterne i Fællesskabet gradvist faldet til de niveauer, der er offentliggjort i Kommissionens henstillinger om bedste praksis ⁽⁸⁾, og operatører med pligt til

at tilbyde samtrafik anvender i stigende grad omkostningsregnskabssystemer; fra 1. januar 2002 er det derfor ikke længere nødvendigt, at henstilling 98/195/EF indeholder bestemmelser om princippet om »bedste gældende praksis« og ajourføring af de anbefalede takster.

- (3) De øvrige elementer i henstillingen tjener fortsat til vejledning for de nationale tilsynsmyndigheder og bør derfor bibeholdes —

HENSTILLER:

Artikel 1

Henstilling 98/195/EF, senest ændret ved henstilling 2000/263/EF, ændres som følger:

Punkt 4, 4a, 5 og 9 i henstillingen samt bilag II udgår.

Artikel 2

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 199 af 26.7.1997, s. 32.⁽²⁾ EFT L 268 af 3.10.1998, s. 37.⁽³⁾ EFT L 192 af 24.7.1990, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 295 af 29.10.1997, s. 23.⁽⁵⁾ EFT L 73 af 12.3.1998, s. 42.⁽⁶⁾ EFT L 83 af 4.4.2000, s. 30.⁽⁷⁾ KOM(2000)814 af 7.12.2000 og KOM(2001) af 706 af 26.11.2001.⁽⁸⁾ De sidste anbefalede takstintervaller, som Kommissionen har offentliggjort for samtrafik med henblik på opkaldsterminering på faste net er (for spidsbelastningsperioder, eksklusive moms):

samtrafik på lokal niveau: 0,5—0,9 cent pr. minut

enkeltransit: 0,8—1,5 cent pr. minut

dobbeltransit (> 200 km): 1,5—1,8 cent pr. minut.